

Patronlar başışını vergiden düşüyor, emekçi vergi dilimine giriyor

Sayfa: 4

Gerçek

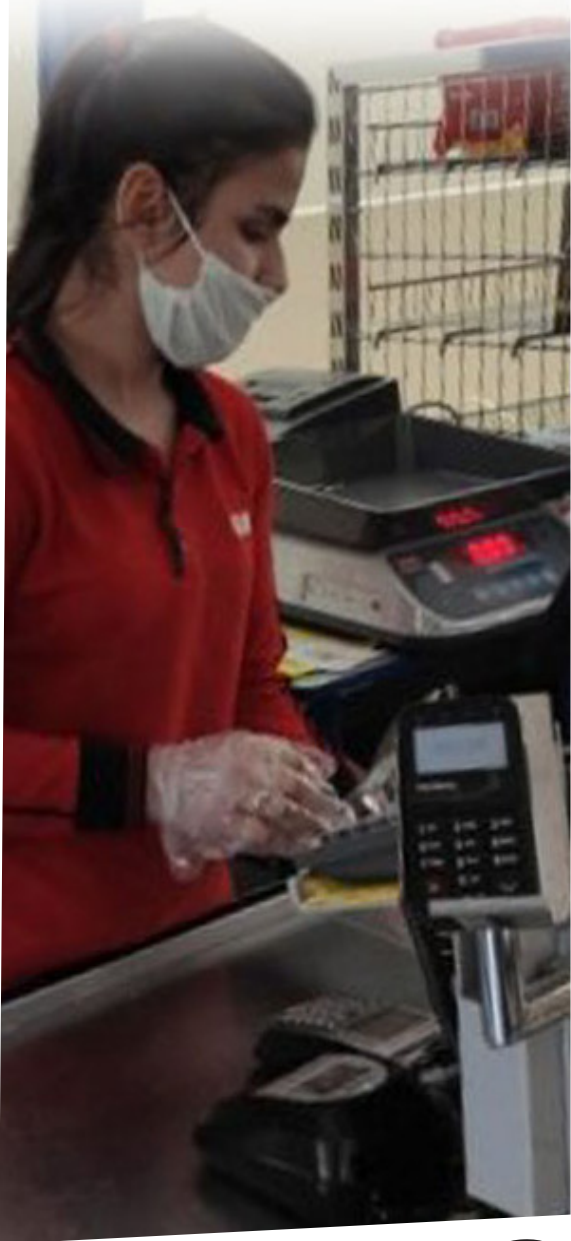
Devrimci İşçi Partisi'nin merkezi yayın organıdır

Mayıs 2020 / Sayı: 128 Fiyat: 1 TL

Fabrikalardan Haberler:

Tofaş, Renault, Çerkezköy ve Eskişehir Arçelik, Ht Solar, Çayırova Boru, VIP Tekstil, SF Tekstil, Sünel Tütün fabrikalarından, Bursa Migros deposundan, Kocaeli Darıca'dan işçilerden haberler

Sayfa: 2-3

KAHROLSUN KAPİTALİZM

YAŞASIN İNSANLIK!

Demek ki aynı gemide değilmişiz

Bir sene önce 19 Mayıs günü ülkenin burjuva partilerinin liderleri Samsun'da bir geminin önünde toplu poz verip "aynı gemideyiz" mesajı vermişti. Bir sene sonra iki aylık Koronavirüs salgınının ardından bu tartışma bitmiş bulunuyor. Millet'in çoğunluğunu oluşturan işçi ve emekçilerle burjuvaların aynı gemide olmadığı deneyimle bir kez daha tescillendi.

Zenginler hayatı evlerine, villalarına, malikânelerine sığdırırken evde kalmak işçi sınıfına nasip olmadı. Doktordan temizlik işçisine en ön safta mücadele eden emekçilerden pek çoğu hasta oldu ve şehitler verdik. Rakamlar gösterdi ki evde kalamayan, servislere doluşup, tabur tabur fabrikalara sürülen işçiler nüfusun geri kalanından 3 kat daha fazla hastalığa yakalandı.

Patronlar hemen saraydan 100 milyarlık destek paketini, vergi muafiyetlerini kaptı. Açlık sınırında ücret alan işçi ve emekçiler vergiden muaf tutulmadı. Patronlar Cumhurbaşkanının açtığı yardım kampanyasına yaptıkları bağışları vergi-

den düşü. Reklam bütçesinden tasarruf edip kâra bile geçti. Asgari ücretli bu iki ayda maaşını eline almadan 854 lira vergi verdi. Beş tane maskeye zor ulaştı.

Kısa çalışma ödeneği ve ücretsiz izin yasası ile patronlar maaş ödemekten kurtarıldı. Hortumlar işsizlik sigortası fonuna bağlandı. İşçinin ücreti kısa çalışmada yüzde 40 kesildi. Üstelik işsizlik sigortası fonuna borçlandırılan yine işçi oldu. Erdoğan, kısa çalışmanın işsizlik ödeneğinden mahsup edilmemesi yetkisini kullanmadı. Ücretsiz izinde patron kıdem ihbar ödemekten kurtuldu, işçi 1117 liraya mahkûm edildi.

23 Nisan'da zincirli meclisin mebusları protokolde omuz omuza yer kavgası verirken kimsenin takmadığı sosyal mesafe, zincirleri kıran işçi figürüyle özdeşleşen 1 Mayıs'ı yasaklamanın, işçilerin temsilcilerine saldırmanın gerekçesi oldu.

Şimdi salgın bitiyor algısı yaratılıyor. Çünkü ülkede döviz

kalmadı, ihracat yapılacak, ülkeye turist çekilecek. Tabii ki bedelini yine işçi emekçi ödeyecek. Salgının bedelini hasta olarak, işsiz kalarak, ücretinin kesilmesiyle ödeyen işçi ve emekçiler önümüzdeki dönemde de telafi çalışması adı altında karşılığı ödenmeyen mesailerle faturayı üstlenecek. Patronlar vergi indirimlerinin ve teşviklerin sefasını sürerken milyonlar yaz ayları ile birlikte vergi dilimine girecekler.

Nihayet algı ne olursa olsun salgın bitmeyecek, salgınla birlikte temeli atılan ve inşaatı yaz başında bitecek olan yeni hastanelerin servislerini ve yoğun bakımlarını yine işçi sınıfı dolduracak.

Ama bunların hiçbiri kaderimiz olmayacak. "Aynı gemideyiz" safsatası bittiğine göre, şimdi ayrı gayrı demeden birleşik işçi cephesini inşa etmenin zamanı gelmiştir geçmektedir. İşçi sınıfının öncülüğünde tüm emekçi halk asalak sermaye sınıfını ve onun siyasetini sırtından atmalı, salgının da ekonomik krizin de faturasını patronlara ödetmelidir.

Tuzla HT Solar'dan bir işçi

Bu düzeni değiştirecek olan sınıf mücadelesinin bir parçası olmak istiyoruz

Covid 19 salgınının baş gösterdiği ve bütün dünyayı etkisi altına aldığı şu günlerde 1 Mayıs bayramımız geldi çatı. HT Solar işçisi 1 Mayıs'ı Covid 19 ile birlikte karşıladı. Geçen yıl, yani 2019 1 Mayıs'ında işçi bayramını coşkulu ve adına yakışır bir şekilde kutlamıştık.

Maalesef pandemiden dolayı bu sene sokaklarda ve meydanlarda olamayacağız. Ancak bu bayramımızı kutlamamıza engel değil. Bizler fabrikamızda 1 Mayıs'ın adına ve anlamına yakışır bir şekilde kutlamamızı yine yapacağız.

Dünyada var olan bu sömürü düzenini istemiyoruz. Güvenceli ve güvenli iş imkanı istiyoruz. İşten atılmaların yasaklandığı, insanca ücretle çalışabileceğimiz, sefalet ücreti olmayan bir iş ortamı istiyoruz. Vergi adaleti istiyoruz. Kadına ve çocuklara şiddet ve istismarın olmadığı bir dünya istiyoruz. Tabiki değişen bu düzende bunlar kendiliğinden olmayacak. Bu bozuk düzeni değiştir-

mek işçi sınıfının elinde, işçi sınıfında bu güç mevcut.

Bizde HT Solar olarak bu düzeni değiştirecek olan sınıf mücadelesinin bir parçası olmak istemekle beraber, bu anlamda da her türlü mücadeleye hazırız. Mücadeleye hazır olduğumuzu her zaman her ortamda gösterdik ve kanıtladık. 1 Mayıs bizim için bir şeref meselesidir. İnsan nasıl şerefine sahip çıkıyorsa biz HT Solar işçileri de o şekilde sahip çıkıyoruz 1 Mayıs'a. Bütün işçi kardeşlerimizin 1 Mayıs Uluslararası Birlik, Beraberlik, Mücadele ve Dayanışma günü kutlu olsun. Haydi işçi kardeşlerim belki bu sene el ele değil ama gönül gönüle hep birlikte fabrikalarımızda bayramımızı kutlayalım.

Gebze Çayırova Boru'dan bir işçi

Ancak örgütlenerek haklarımıza sahip çıkabiliriz!

Yarınımı düşünen, eve ekmek götürülebilmek için emek harcayan ve hakkıyla alın teri döken işçi sınıfına selam olsun.

Hepimiz biliyoruz ki tüm işçi sınıfı yaşam için mücadele ediyoruz ve bu süreçte de önümüze çıkabilecek durumlar ve alınan kararlar üzerine mücadele ediyoruz. Her ne kadar ailemize bakma sorumluluğumuz olsa da her ne kadar çalışmanın eve ekmek götürübilmenin sorumluluğu olsa da bizlerin işçi adına ve haklarımız adına verilen gasp edici kararlara karşı olmamız gerektiği unutulmamalı. Verdikleri kararların sonucu ülkenin sorunlarının faturası işçiye kesilmekte. İşçinin önünü kesebilecek, ayaklanmayı durdurabilecek, işçinin hareketliliği engellenebilecek yönünde oldukları inkâr edilemez. İşçi hareketinin önünü kesmeler devam ediyor ve istedikleri maddeleri yasalara uygulatıp

işçi kendisiyle birlikte ailesi de yarını, eli kolu bağlanmış çaresiz bırakılıyor. Kimi yerlerde işveren tarafından tehdit uygulanıyor kimi yerde hükümet tarafından işçi sınıfına karşı gözle bakılması sağlanıyor. Her iki neticede de işçi sıkıştırılıyor. Bizler bu durumda kendi aramızda ve işçi sınıfı arasında örgütlenerek birbirimize sahip çıkabilir ve haklarımızı savunabiliriz. Ülkemizin şu süreçteki Koronavirüs salgını durumu bizleri de rahatsız ediyor ve bununla birlikte durumu bir nevi kont-

rol altına almayı yönünde ilerledikleri söylene de bizlerin hâlâ sağlık adına değil kendi sermayeleri için çalıştırıldığımız gözler önünde... Hiçbir hakkımızın gasp edilmesine razı gelmememiz gerektiğini vurgulamak isterim çünkü bugünlerde mücadelesini vermezsek sahip çıkmazsak yarın tekrar başka bir durumla karşılamıza gelirler ve faturası tekrar işçiye kesilir. Emeğin ve emekçinin bayramı olan tek bir ağızla coşkulu yüreklerle meydanları doldurduğumuz yarınlara umutla baktığımız 1 Mayıs'tan her ne kadar mahrum bırakılsak da bu zannedilmesin ki ne haklarımızdan vazgeçeriz ne de mücadelemizden vazgeçeriz. Daha ki eve bir ekmek eklenene kadar... Daha ki evde bir kişi işsiz kalmayana kadar... Daha ki işçiler yarınlarına umutla bakana kadar... Güneşli günlerin emeğin ve emekçinin olması dileklerle.

Çerkezköy Arçelik'ten bir işçi

Bu kılıfı yırtmak şart oldu!

İşçiler, fabrikalarda olağanüstü bir yaşam mücadelesi veriyor. Hem sermayenin emek sömürüsüne karşı hem de virüsün ölümcül tehdidine karşı. Bir yandan sözcüler, bir üstü amirler, bir üstünde üstü, amirlerinde amiri, büyük bir kibir ve hırsıyla işçilerden üretim rekorları kırmalarını isterken diğer yandan sendikalarla el ele verip "Evde kalın" çağrısı yapıyorlar. Sokağa çıkma yasakları televizyonlardan ajite üstüne ajite edilirken, işçinin sırtındaki kambura sebep olan yük de giderek artıyor. İşçiye kısa çalışma ödeneği kapsamında "bugün gelmeyin yarın gelin" haberleri gelmeye başladığından bu yana "esnek çalışma" işçiye daha bir görünür olmaya başladı. İşçi sınıfı ayrımının farkında! Patronlar, amirler evden bilgisayardan kameralarla işçileri kontrol ederken "evde kalın" çağrısına en sıcak bakan ve en çok uyan-

lar arasında! Sermayedarlar "sokağa çıkma yasağı" ile kurallara uygunluk içinde! İşçiler ise sokağa çıkma yasağı altında yaşamak için çalışmak zorunda. Tüm bu koşullar altında çalışan işçilerin devlet kolonya ve duayla avutulup sermayedara daha güzel yaşaması için 100 milyar bağış yaparken, Türk Metal sendikası bu süre zarfı içinde ma-

şarlarımızdan 1 günlük aidatını aksatmadan kesmeye devam ediyor. Ve "3 milyon" tutarında bir bağış da Türk Metal'den devlete bağış olarak gidiyor. Sağlığımızı koruyoruz adı altında dönen dolaplara kılıf uydurmaya çalışanlar var, bu kılıfı yırtmak şart oldu. O zaman çözüm için iki şey yapmak şart: Kar için değil sağlık için üretim. Ücretli izin yoksa işgal, grev, direniş!

Bursa Renault'dan bir işçi

Her şey kâr için

26 Mart günü fabrika komple 2 haftalık izne çıktı. Fabrika izine çıkmadan önce göstermelik bir takım önlemler dışında yeterli önlemler alınmadı. Yurt dışından parça gelmemesi üzerine Renault yönetimi izin vermek zorunda kaldı. Kısa Çalışma Ödeneği başvurusuna yanıt gelece kadar Renault, ücretleri %100 ödeyecek. Kısa çalışma süresinde de ikramiye, yakacak vs. yardımlarının Renault tarafından ödenmeye devam edeceği açıklandı. Korona virüs salgınının olduğu şu günlerde, işçi sınıfı olarak risk ile karşı karşıyayız. Yaklaşık 1 ay izinden sonra Renault yönetimi 27 Nisan günü üretime başlayacağımızı açıkladılar. Fabrikada birçok önlem alındığını sıkıntı yaşamayacağımızı söylüyorlar. Daha önce gerekli önlemleri almamalarının sebebi maliyetten kaçınmaktı. Şimdi ise önlemleri arttırdılar. Ama bunu da bizi düşündüklerinden değil korona çıkarsa işçileri karantinaya almak gerekir üretim aksar diye yapıyorlar. Belli ki duruşu telafi etmek için canımızı çıkaracaklar.

Bursa Tofaş'tan bir işçi

Böyle giderse işçilerin maddi kayıpları daha çok olur

Dünyayı tehdit eden virüs salgını yüzünden 1 Mayıs'ta meydanlar boş kaldı. Hükümetin ve patronların da işine gelmiş oldu. Tofaş'ta Nisan ayında, virüs salgını yüzünden imalatta iki hafta düşüş oldu. Çalışanların yarısı evde, yarısı işyerinde dönüşümlü olarak bir süre çalıştıktan sonra üretime ara verildi. Avrupa'dan malzeme gelmediğinden mi, salgın yüzünden mi belli değil... Yaklaşık bir ay kadar üretim yapılmadı. Çalışmaların günlerin maaşı, kısa çalışma ödeneği ile hesaplanıyor. Fakat bu normal maaşın yüzde 60'ına denk geliyor, geri kalanını Tofaş ödemedi. Çalışanların hepsi mağdur oldu. Ödenmesi gereken borçları, elektrik, su, doğal gaz gibi temel ihtiyaçları bile ödemekte sıkıntı yaşadık. Böyle devam ederse, işçilerin kayıpları maddi olarak çok olacak. Böyle devam etmemesi ise yine bizim elimizde. Ne devlet, ne sendika, ne de işveren bizim sıkıntılarımıza çözüm bulmayacaktır. Biz işçi sınıfı olarak birlikte mücadele ederek çözüm bulacağız!

Eskişehir Arçelik'ten bir işçi

Yaşasın evde kalamayanların bayramı!

Ben Eskişehir Arçelik fabrikasında çalışan 18 yaşında bir işçiyim. Burada İşkur kapsamında çalışanların sıkıntısı devam ediyor. Ücretli izin hakkımız resmi olarak yok. Her gün işe gelirken virüs kaptık mı endişesiyle eve ailemizin yanına gidiyoruz. Eğer bizde varsa evde kalan ailemize bulaştırmamamız imkansız. İşte böyle koşullarda biz evde kalamıyoruz. Çalışmak ve evimizi geçindirmek zorundayız. Başka çaremiz yok! Ülkede korona virüsün azaldığını söylüyorlar, gelin bir de işçiye sorun. Her gün fabrikalardan vaka haberleri geliyor. Biz dışarı çıktıkça bu kadwz zar çabuk salgının bitmesi bana gerçek dışı geliyor. Eğer bitecekse de salgına karşı savaşta en ön cephede savaşan sağlık emekçilerinin ve işçilerin sayesinde bitecektir. Bu savaşta da ön cephede işçi sınıfı savaşıyor. 1 Mayıs'a işte bu savaşın içinde gidiyoruz. Belki mitingli kortejli bir 1 Mayıs geçiremiyoruz ama her fabrika her işyeri her hastane 1 Mayıs alanı olacak. Virüse ve kapitalizme karşı savaşımız devam edecek. Herkes emin olsun insan sağlığı yerine kârı düşünen bu düzeni değiştireceğiz. Yaşasın 1 Mayıs! Yaşasın İnsanlık! Yaşasın evde kalamayanların bayramı!

Kocaeli VIP Tekstil'den bir işçi

Maske kıtlığında VIP Giyim ceket dikmeye devam edecek!

Bir ürünün mimarı onu tasarlayan değildir, bir ürünün gerçek mimarı onu ortaya çıkaran işçilerdir.

Merhaba arkadaşlar, ben VIP Giyim'den yazıyorum. VIP Giyim'de salgın döneminde çalıştırılmaya karşı işi durdurarak izne çıkmıştık. Geçtiğimiz günlerde kısmi olarak işbaşı yapmaya başladık. 4 Mayıs itibarıyla 300 küsur işçi çalışmaya başlayacak. Maske üretmek için çalışacaktık ama ondan vaz geçip bize ceket dikmeye devam edeceklermiş. Maske üretince devlete bağış da yapmak gerektiği için olabilir tabii. Sigortalı olduğumuz halde ben ve benim çevremdeki birçok insan eczaneye gidip maske alamadık. Biz VIP olarak bu konuda bir sürü insana yardımcı olabiliriz ama öyle bir ihtimal konuşulmuyor şu an. Takım elbise daha önemli! Fabrikada alınan ön-

lemler hakkında hiç bilgi verilmedi bize. Oruçlu olmayanlar yemekhane sırasına nasıl girecek? Makinalarımız arasında 1,5 metre mesafe getirilecek mi? Maske verecekler mi? Dolaphanede her gün yaşadığımız izdihama çözüm buldular mı? Dezenfektan da 6-7 tane vardı, sayısı artacak mı? Tuvaletler sürekli temizlenecek mi? Bunları sormamıza rağmen cevap alamadık. Aslında cevap alamamak da bir cevaptır. Biz daha sormadan bizi 4 Mayıs'ta fabrikaya doluşturacak insanların bunlara cevap vermesi gere-

kirdi. Patron ve ustalar bizim haklarımıza, sağlığınıza sahip çıkmıyorsa biz işçiler birbirimize sahip çıkarız. Aynı işi durdurduğumuz gün yaptığımız gibi. Birlik ve dayanışma inancıyla emek, barış ve özgürlük mücadelemizde tüm ezilenlerin 1 Mayıs İşçi Bayramı'nı kutlarım!

Kocaeli Darıca'da yaşayan bir göçmen işçi

Kaderimiz de mücadelemiz de bir

Geçmiş ile bugün arasında gerçeklik ve hayal gücü arasında savaşın perişan ettiği bir ülkede büyüdüler genç göçmen işçiler. İnsanlık bu savaşın anlamını ne yazık ki hala bilmiyor.

Ve insanlar arasında hiçbir ayırım yapmayan Suriye halkının büyük bir çoğunluğu artık ayrımcılığa bulanmış olan ülkelerini terk etmek zorunda kaldılar. Ve daha güvenli ülkelere giderek hayatlarını güvenceye almak için en çok da

göçmen Türkiye'ye geldi.

Fabrikalarda hayatlarını arayan Suriye'li işçiler bir çok kere ayrımcılıkla karşılaştığı yetmezmiş gibi bir de patronlar tarafından eziliyor. En kötü işleri en az paraya yapan biz Suriye işçileri Türk

işçileriyle aynı düzen tarafından eziliyor. Suriye işçileri için en yaygın sömürü şekli çok uzun saatlere kadar çalıştırılmak ve bunu kabul etmediğimiz zaman patron tarafından işten atılma tehdidiyle karşılaşmak. Türkçe bilen işçi ile bilmeyen işçinin yaptığı iş arasında bile neredeyse farklar var. Türkçeye hakim olmayan Suriye işçilere patronlar istedikleri belgeleri imzalatıp birçok haktan yoksun bırakabiliyor.

Bu yazının yazıldığı aynı gün Adana'da genç bir Suriyeli işçi olan Ali Hemdan polisten para cezası yememek için kaçtı ama kendisini vuran polis tarafından hayatını kaybetti. Türkiye'de Suriyeli yoksul göçmenler için ne yazık ki yasaların pek bir değeri yok. Çoğunlukla ırkçı saldırılarla karşı karşıya geliştik fakat polis aramızdan aldığı arkadaşımız bizi derinden üzdü.

Lakin biz inanıyoruz ki bu tür saldırılara karşı tek çare yine fabrikalarda Türk ve göçmen işçilerin, bizi sömürönlere karşı birlikte mücadelesidir. Irkçılık da, sömürü de işçileri birbirine düşürmek için yapılan saldırılardır. Bu saldırılara, kaderi de mücadelesi de bir olan Türk ve göçmen işçiler birlikte mücadele ederek cevap verecektir. Şimdiden tüm dünya işçilerinin uluslararası emek ve dayanışma bayramı olan 1 Mayıs bayramımızı kutlarım.

İzmir Sunel tütün fabrikasından bir işçi

Bu düzenin çivisi çıktı, yıkıp başka bir düzen kurmak gerek; işçilerin düzenini!

Merhaba kardeşlerim. Ben mevsimlik tütün işçisiyim. Çalıştığım fabrikada 3 ile 6 ay arası iş olur sonrasında bize yol görünür. İşsizliğin bu kadar artmış olduğu, açlıkla yoksullukla karşı karşıya olduğumuz şu dönemde salgın malgım dinlemeyip bu sezonda da fabrikaya çalışmaya koştuk. Çünkü virüs öldürmese geçim sıkıntısı öldürecek bizi. Devlet desteği ile salgını fırsat bilen patronlar bu sezon kurnazlıklarını iyice geliştirip yeni yeni adetler geliştirdiler. Korona virüsü sanki mesaili çalıştırmış gibi haftasonları sokağa çıkma yasağı ilan eden devlet, son zamanlarda resmi tatilleri bu yasağa dahil ederek patronların

ekmeğine bal sürdü. Patron, zaten kısmi çalışan bizlere resmi tatilin yevmiyesini vermemek için bir gün önceden izin yazıyor. Hem keyfi çalışma düzenini bize dayatıyor hem de alacağımız üç kuruş maaşı kırıpabildiği kadar kırıyor. Çalışma arkadaşlarım şu sıkıntılı süreçte işsiz kalırız, aç kalırız korkusuyla seslerini çıkaramıyor. Bunu gören başımızdaki asalaklarsa bizi kurutana kadar kanımızı emiyor.

Dünyada insanların patır patır öldüğü şu pandemi koşullarında bize göz göre göre ölümü göstererek fabrikalarda, işyerlerinde çalıştırıyorlar. Biz de çalışıyoruz, evde kalmak gibi bir lüksümüz

yok. Çalışmazsak aç kalırız, çok net. O zaman eğri oturalım doğru konuşalım, kaybedecek neyimiz var? Kaybedecek tek bir şeyimiz bile yok ama bu asalak patron sınıfına karşı mücadele edersek kazanacak koca bir dünyamız olur. 1 Mayıs geliyor! Bu yılki 1 Mayıs çok özel olacak. Bu düzenin kalles olduğunu çok açık gördüğümüz bir dönemdeyiz. İşçi kardeşlerim, bu kalles düzeni yıkmak zorundayız. Bunun için örgütlü bir mücadele vermemiz gerekiyor. Bu 1 Mayıs'ta meydanlarda olmasak da bulunduğumuz işyerlerimizde, mahallemizde haykıralım; Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!

İzmir SF Tekstil direnişinden bir işçi

Mücadeleye her yerden devam!

Ben bu mektubu SF Tekstil direnişinden yazıyorum...

Biz yıllarca SF Tekstilde çalışmış ve bir o kadar emek vermiş sırf sendikaya üye olduk hakkımızı aradık diye kapı önüne konulan, kovulan bir sürü iftiraya uğramış dört kadınızdır. Bu fabrikada yaklaşık 10 yılı aşkın çalışmışlığımız var ve bu dönemde neredeyse yılda 2 ay haricinde hemen hemen hergün mesaiye kalmış, ve performans vermiş insanlarızdır. Ve bu fabrikada adalet olmadığı için haksızlığa uğrayan, ezilen, aşağılayıcı sözleri işiten, özel hayatı olmayan, ve özel durumlar için izin almayı bırakın, çocukları hasta iken izin alamayan işçileriz. Ve biz bu adaletsizliğe son vermek için çıktığımız yolda yine adaletsizce işten çıkarıldık. Sanki o yıllar yaşanmamış emeklerimiz çabalarımız hiçe sayılarak arkamızdan onlar iyi insanlar değildi diyerek beni ve

diğer kadın arkadaşlarımı kapı önüne koydular. Soruyorum sizlere, bizler iyi insanlar değildik neden 10 yıldan fazla bu fabrikada çalıştık? Sürekli mesaiye kaldık ve o kadar tuhafdır ki prim aldık. Biz şimdi dört kadın, SF Tekstil direnişçileriyiz. Diğer işçilerin sesiyiz. Birde bu dönemde dünyayı yakıp kavuran salgın virüsle karşı karşıya geldik, sağlık açısından dolayı tam donanımlı uygun yerde olmadığımız için ara verme kararı almak zorunda kaldık, ama evdede olsak biz direnişimizin arkasındayız yılmadık en kısa zamanda yine alanımızda olacağız. Bu ara verdiğimiz dönemde sendikayla bir araya gelmesek de hep haber içindeydik her konuda yine bizimle beraberlerdi. Burdan Deriteks sendikasına teşekkür etmek istiyorum.

Mücadeleye her yerden devam...

Bursa'dan bir Migros depo işçisi

İşçiye hakkını vermiyorlar emperyalizme yaranmak için her şeyi yapıyorlar

1 Mayıs 1977'de 41 emekçi kardeşimizi şehit edip, 136 emekçi kardeşimizi yaralayan emperyalizmin taşeronu güçlere karşı öfkemizle, her sene omuz omuza olduğumuz meydanlarda bu sene olmasak da gönül gönüleyiz! "Kahrolsun emperyalizm! Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği, Yaşasın işçi ve köylü" diyerek Türkiye'de emekçiye verilen değeri bir kez daha gördük. Sokağa çıkma yasağında bile sokağa çıkmak zorunda kalan evine bir lokma ekmeğe götürebilmek için ölümüne çalışan işçi ve emekçiye karşı hükümet ve sermayedarlar hayatımızla oynamaya devam etmektedir. Koronavirüs tedbirleri için işçisini 15 gün evde bırakmayan hükümet başka ülkelere uçaklar dolusu sağlık malzemesi

yardımları yapmaktadır. Her zaman olduğu gibi bir kez daha mevcut hükümetimiz Amerikan emperyalizminin destek vermektedir. Bizlerden bağış isteyerek toplanan parayla bizlere değil emperyalistlere yaranmak istemektedir. Birçok fabrikada covid 19 vakası görülmesine rağmen hala iş yerleri çalışmaya devam etmektedir. Hükümet işten çıkarmak yasak dedi. Ama ücretsiz zine çıkarabilirsiniz dedi. "Bu ne perhiz bu ne lahana turşusu" insanlar ölüyor ve hala sermayedarları desteklemekte ve işçi emekçiyi hiçe sayan tavırlara devam etmekte. İşçi ve emekçiler olarak yapabileceğimiz tek bir şey var örgütlenmek ve baskılara boyun eğmemektir. Yaşasın 1 Mayıs! Yaşasın İşçiler Emekçiler!

Bağış yaparken bile kâr edenlerin düzeni

Erdoğan'ın açıkladığı "biz bize yeteriz Türkiye" başlıklı bağış kampanyasına katılmak için büyük şirket ve holdingler sıraya girdiler. Ancak bu büyük patronların yardımseverlik gösterisi de her şeyleri gibi sahteydi. En büyük şirketler milyon liralık bağışlarla sıranın üstünde yer aldılar. Çünkü konu şirketler olduğunda bağış miktarı büyüdükçe fedakârlık ve yardımseverlik değil vergi indirimleri artıyor.

Kurumlar ve Gelir Vergisi kanununa göre Cumhurbaşkanının açtığı kampanyaya yapılan bağışlar vergi indirimine giriyor

520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun "Diğer İndirimler" başlıklı 10. maddesinin 1. fıkrasında "Kurumlar vergisi matrahının tespitinde; kurumlar vergisi beyannamesi üzerinde ayrıca gösterilmek şartıyla, kurum kazancından sırasıyla aşağıdaki indirimler yapılır: ... hükmü belirtildikten sonra (e) bendinde de "Cumhurbaşkanınca başlatılan yardım kampanyalarına makbuz karşılığı yapılan aynı ve nakdi bağışların tamamı"nın indirim konusu yapılabileceği ifade edilmektedir. Patron şirket üzerinden değil şahsi olarak bağışta bulunduğu da değişen bir şey yok. Aynı ifade gelir vergisi kanununun 89. maddesinin 10. fıkrasında aynı kelimelerle yerini alıyor.

Reklama 1 milyar 287 milyon harcayan Koç Holding için 20 milyon ne ki?

Büyük patronlar yaptıkları bağışları vergiden düşmekle kalmıyorlar, aynı zamanda reklam

bütçesinden de tasarruf ediyorlar. Bağış yapmak şirketler için aynı zamanda bir reklam vesilesi. Örneğin Koç Holding 20 milyon liralık bağışla özel sektörde en çok bağış yapan şirketlerin başında geldi. Bu rakam çok büyük görünebilir. Ama holdingin toplam reklam giderleri içinde devede kulak. Koç Holding'in 2019 yılı faaliyet raporundaki reklam giderleri tam 1 milyar 287 milyon 371 bin lira!

Billboarda reklam asacağına bağış yap

Büyük şirketler bir reklam kampanyası başlattığında bunun maliyeti 4 milyon lira ile 15 milyon lira arasında değişebilir. Bu şirketler yılda birçok kez bu kampanyalardan düzenliyor. 20 milyon lira bu açıdan pahalı ama etkili bir reklam kampanyası olarak da düşünülebilir. Koronavirüs salgını dolayısıyla şirketlerin reklam harcamalarında azalma olduğu biliniyor. Özellikle reklam pazarının yüzde 9'unu oluşturan açık hava reklam kampanyaları büyük oranda kesilmiş durumda. Koç Holding sadece açık hava reklamlarından kesintiye gitmiş olsa bu yaklaşık 100 milyon liralık bir tasarruf edecektir. 100 milyon lira nerde 20 milyon lira nerde?

Aynı yardımlar da vergiden düşüyor! Bağış yap stokları erit!

Ayrıca Kurumlar Vergisi Kanunu sadece nakdi yardımları değil aynı yardımları da vergiden düşme olanağı tanıyor. Mesela Filli Boya bu fırsatı hemen değerlendirenlerden. Milli Eğitim Bakanlığı'na 10 milyon lira değerinde boya yardımı yaptılar. Acaba hangi renk? Okullar açıldığında MEB, öğrencilerin

moralleri düzelsin diye okulları rengarenk yaptık derse elde kalan boyaların bakanlığa itelenmiş olduğunu anlarız. Vergi indirimini üstüne stok maliyetlerinden kurtulmak da cabası.

Patronlar böyle Cumhurbaşkanını nasıl sevmesin?

Kampanyanın en büyük katılımcıları ise kamu kuruluşları. Mesela Merkez Bankası 100 milyon lira ile, Ziraat Bankası 62 milyon, Vakıflar Bankası ve Halkbank da 50 milyon lira ile kampanyaya katılıyor. Devlet bir cebinden alıp öbür cebine koyarken tüm bu paraların daha sonra emekçi halktan KDV, ÖTV vb. olarak çıkarılacağını biliyoruz. Türk-İş, Hak-İş ve Memur-Sen de kesenin ağzını açanlardan. İşçinin emekçinin aidatını bağışlamak kolay. Hak savunmaya gelince ise ağızlarını bıçak açmıyor. Bu sendikaların suskunluğu patron sendikası TİSK'in bağışladığı 20 milyonu fazlasıyla çıkartmasını sağladı. Sendikalar kısa çalışma ödeneği ve ücretsiz izin dayatmasına karşı çıkmayınca patronlar maaş yükünü işsizlik sigortası fonuna yıkma olanağına kavuştu. Herkes IBAN'a takıldı ama mesele çok daha fazlasıydı. Tüm bunlara Erdoğan'ın kampanyası vesile oldu. Patronlar böyle Cumhurbaşkanını sevmesin de ne yap-sın? Her durumda kazandırıyor. Kazan kazan dedikleri bu olsa gerek... Emekçi ve yoksul halk ise yine kaşıkla aldığına bakıp kepçeyle gidene görmüyor.

Döviz krizinin işçi sınıfına etkisi ne olur? Kesin olan tek şey aynı gemide olmadığımız!

Türkiye ekonomisinin yapısal sorunları Koronavirüs salgını ile birlikte çok daha derinleşmiş durumda. Kronik cari açık sorunu geçtiğimiz yıl yaşadığımız ekonomik krizin yan etkisiyle giderilmiş gözüktü. Üretim ithalat bağımlısı olduğundan Türkiye ne zaman üretmeye başlasa, ihracat da yapsa, ithalatı daha çok artıyor dış açığı büyüyordu. Geçen yıl üretim de azaldı ithalat da. Cari fazla verildi. Bu yıla ise bambaşka bir tabloyla girdik. Ocak-Mart arasındaki dış ticaret rakamları ihracatın azaldığı halde ithalatın arttığını gösteriyor. Koronavirüs salgını başlamadan önce yani Şubat ayı itibarıyla 5 milyar doları geçen dış ticaret açığı salgınla birlikte Mart ayında 12 milyar dolara ulaştı.

Geçtiğimiz yıl hiç değilse dış ticarete ekonomiyi rahatlatan manzara tersine dönmüş durumda. Hâl böyle olunca Türkiye ciddi bir döviz kanaması yaşıyor. Merkez Bankası döviz rezervleri ciddi şekilde erimeye devam ediyor. Kamu bankaları aracılığıyla piyasaya sürülen dövizlere rağmen doların 7 lirayı geçmesine mani olunamadı. Türkiye'nin bu koşullar altında gelecek yıl Şubat ayına kadar vadesi dolacak olan 168,5 milyar dolarlık dış borcu nasıl karşılayacağı meçhul.

Tüm bu gelişmeler işçi sınıfını doğrudan ilgilendiriyor. Çünkü bir sermaye iktidarı tarafından yönetiliyor. AKP iktidarının sınıfsal karakteri burjuvadır. Dolayısıyla daha önce hep yaptıkları gibi bu krizde de faturayı işçi sınıfına ödeterek çözüm bulmaya çalışıyorlar.

İşçi sınıfı şimdiden faturayı ödemeye başladı. Döviz için ihracat yapan fabrikalara sokağa çıkma yasağında bile özel çalışma izni verildi. İşçiler faturayı bugün sağlıklarını tehlikeye atarak ödüyor. Önümüzdeki günlerde ise sermayenin ve onun işlerini yürüten AKP iktidarının sınıf saldırısı yoğunlaşacak:

*Türk lirasındaki değer kaybı işçinin alım gücünün düşmesine neden olacak.

*Ne pahasına olursa olsun turizm sezonunda turist çekmeye çalışacaklar. Yabancı turisti çekmek için yapacakları indirimin acısını işçiden çıkartacaklar. Turizm işçisi örgütlü davranmaz ise otellerde kölelik koşulları hüküm sürecek.

*Kamu bankalarının zararı ve bütçe açığı işçiden emekçiden alınan vergilerle kapatılacak.

*Döviz krizi derinleştikçe faizler artacak, işçinin emekçinin alınteri yabancı sermayeye ve modern tefecilere peşkeş çekilecek.

AKP iktidarı altında, kapitalizmin kurallarına ve sermayenin çıkarlarına sadık kalarak başka bir alternatif olamaz. AKP'nin karşısındaki Amerikan muhalefeti de sermayeye bağlı. Onların tek farkı aynı politikaların İMF gözetiminde uygulanmasını savunmaları.

Başka bir çözüm yok mu? İşçi sınıfı iktidarında elbette ki var:

Dış borç reddedilsin! Borsa kapatılsın! Döviz yasaklansın! Bankalar kamulaştırılsın! Krizin bedelini bu krizi yaratan sermaye ödesin!

İşçi sınıfına Korona faturası

AKP iktidarı ilk iş olarak sermayeye kalkan olsun diye 100 milyar liralık destek ve teşvik paketi açıkladı. İşçi ve emekçilere ise yine acı reçete yazıldı:

- İşten çıkartmalarla yine fatura emekçiye kesildi, gerçek işsiz sayısı 8 milyona dayandı.
- İşten atılmayanların kısa çalışma ödeneği ile gelirinin yüzde 40'ı kesildi. Üstelik bu rakam işçinin işsizlik ödeneği hakkından mahsup edilecek. Cumhurbaşkanının mahsup edilmemesine karar verme yetkisi var. Ama tabii ki bu yetkisini kullanmıyor.
- İşten çıkartmak yasaklanıyor yalancı ile zorunlu ücretsiz izin yasal hale getirildi. Patronlar kıdem ve ihbar tazminatı ödemekten kurtuldu. Ücretsiz izne çıkartılan işçi işsizlik sigortası fonundan verilecek 1117 liraya talim edecek.
- Patronlara her türlü destek ve teşvik için kesenin ağzı açıldı ama asgari ücretli yine vergiden muaf tutulmadı. Yaz aylarından itibaren vergi dilimi zulmü yine işçinin belini bükecek!

Koç Holding 2019 Faaliyet Raporu		
KOÇ HOLDİNG A.Ş. 1 OCAK - 31 ARALIK 2019 HESAP DÖNEMİNE AIT KONSOLİDE FİNANSAL TABLOLARA İLİŞKİN NOTLAR (Tutarlar aksi belirtilmedikçe tablolarda bin Türk Lirası ("TL") olarak ifade edilmiştir.)		
NOT 25 - NİTELİKLERİNE GÖRE GİDERLER		
Niteliklerine göre giderler satışların maliyeti, pazarlama giderleri, genel yönetim giderleri ve araştırma geliştirme giderlerini içermektedir:		
	2019	2018
Kullanılan hammaddeler ve sarf malzemeleri	107.448.989	93.152.189
Mamul ve yan mamul stoklarındaki değişimler	(776.273)	(1.735.596)
Satılan ticari mal maliyeti	13.432.902	19.637.905
Finansal giderler	7.496.483	6.158.632
Enerji ve altyapı giderleri	3.031.492	1.983.071
Nakdiye, dağıtım ve depolama giderleri	2.804.412	2.405.637
Amortisman ve illa payları	2.765.255	2.113.296
Garanti ve montaj giderleri	1.363.956	1.079.831
Reklam, tanıtım ve promosyon giderleri	1.287.371	999.656
Tamir, bakım ve onarım giderleri	1.269.121	1.060.552
Kira giderleri ⁽¹⁾	1.017.233	1.009.076
Diğardan sağlanan fayda ve hizmetler	755.689	610.204
Sigorta giderleri	439.915	305.841
Vergi, resim ve harçlar	350.850	289.635
Bilgi teknolojileri ve iletişim giderleri	305.485	226.986
Satış, tepvik ve prim giderleri	252.088	222.695
Ulaşım ve seyahat giderleri	250.067	230.344
Dava takip, dargınlar ve denetim giderleri	240.378	152.374
Royalti ve lisans giderleri	104.436	159.788
Bağış ve yardımlar	52.236	67.737
Diğer	1.313.985	1.133.677
	145.205.067	131.264.530

**Koç Holding A.Ş.
Reklam, tanıtım ve
promosyon giderleri
2019 1.287.371
2018 999.656**

Soma katliamının 6. yılı:

Unutma, hesap sormak için örgütlen!

Türkiye işçi sınıfı tarihinde yaşanan en büyük işçi katliamlarından olan ve 301 maden işçisinin hayatını kaybettiği Soma katliamının üzerinden altı yıl geçti. Adına “kaza” diyerek örtbas ettikleri, “bu işin fitratında var” diyerek emekçilere bunun bir kader olduğunu söyledikleri aslında düpedüz bir cinayettir. Gizlemeye çalıştıkları, işçilerin sağlığı ve hayatları karşısında birer maliyet kalemi olarak gördükleri ve almadıkları tedbirler, önlemlerdir.

Göz göre göre işlenen bir cinayet

Soma'daki söz konusu madende daha önce çalışmış ve katliamdan kısa bir süre önce işten ayrılmış bir işçinin anlattıkları çok çarpıcıdır. Madende asansörler yoktur. İşçiler vardiya değişimlerinde maden ocağına kömürlerin taşındığı bantların üzerinde girip çıkarlar. İşçiler akmakta olan bantın üzerinde bir boşluk bulup kendilerini bant atarlar. Böylece ne bant durur ne de kömürlerin taşınmasına ara verilir. Madenlere asansör koymak, ölçüm cihazlarını çalışır hale getirmek, ekipmanları yenilemek, yeterli sayıda yaşam odası bulundurmak ve diğer güvenlik önlemlerini almak, madencilerin canından daha kıymetli maliyet kalemleri olarak görüldüğü için bu katliam yaşanmıştır.

Katillerden hesabı emekçiler soracak

Aradan geçen süre içerisinde sorumlulardan hesap sorulması bir yana faillerin açıkça ödüllendirildiklerine şahit olduk. Yıllardır özelleştirme uygulamalarıyla bu cinayetlerin yolunu açan AKP'nin

katliam sonrası yaptığı ilk iş şirket patronlarını korumak için önlemler almak oldu. Katliamın boyutlarını gizlemek için Soma'da tam bir sıkıyönetim uygulandı. Failleri ortada olan bir katliamın davası uzatıldıktan sonra Soma

hiçbir önlem alınmadan son sürat çalışmaya devam ediyor. Bağımsız Maden İşçileri Sendikası'nın açıklamasına göre Polyak Maden İşletmesi'nde patron, Temmuz ayında başlayacak üretime hazırlık için 700 işçiyi, maden sahasına getirilen

Soma katliamı ve sonrasında yaşananlar maden işçilerine dayatılan zulüm konusunda en ufak bir değişiklik olmadığını gösteriyor. Madenlerde sadece gündelik önlemlerin değil, meslek hastalıklarına karşı alınması gereken önlemlerin de ne kadar hayati bir konu olduğunu Koronavirüs salgını dolayısıyla bir kez daha görüyoruz. Virüse karşı özel tedbirlerin alındığı büyükşehirlerin yanında Zonguldak'ın da yer alması ve Koronavirüs'ten ölüm oranlarının İstanbul'u geçmesi bir tesadüf değil. Mesleki hastalıklara bağlı akciğer ve solunum yolu hastalıkları, yer altından sağ çıkabilen bir maden işçisini yer üstünde virüslere karşı savunmasız bırakıyor.

Holding'in gerçek patronu Alp Gürkan hakkında beraat kararı verildi, kâğıt üstündeki patronu Can Gürkan ise istinaf mahkemesinin kararı ile 4,5 yıl hapis yatıp tahliye edildi. Düzenlenen son infaz yasasıyla ise Soma katliamı davasından tutuklu olanlar da ceza indiriminden yararlanabilecek, normalde kalacakları süreden daha az hapisanede kalıp dışarı erken çıkabilecekler. Zaten göstermelik olarak verilen maden ocağı işletme cezası da kaldırıldı. İstibdad rejimi katil patronların cezasız kalmasını sağlayarak yeni katliamlara kapı aralıyor.

sağlıksız konteynerlere tıkıştırarak işçileri adeta esir kampına aldı.

Madenlerde sadece gündelik önlemlerin değil, meslek hastalıklarına karşı alınması gereken önlemlerin de ne kadar hayati bir konu olduğunu Koronavirüs salgını dolayısıyla bir kez daha görüyoruz. Virüse karşı özel tedbirlerin alındığı büyükşehirlerin yanında Zonguldak'ın da yer alması ve Koronavirüs'ten ölüm oranlarının İstanbul'u geçmesi bir tesadüf değil. Mesleki hastalıklara bağlı akciğer ve solunum yolu hastalıkları, yer altından sağ çıkabilen bir maden işçisini yer üstünde virüslere karşı savunmasız bırakıyor.

Ölüm madencinin kaderi değildir. İşçileri göz göre göre ölüme götüren, taşeronluk ve rödovans adı altında sermaye sınıfının çıkarları doğrultusunda uygulanan özelleştirme politikalarıdır. Madenleri, işçilerin hayatı ve sağlığı için hiçbir önlem almadan, deneimsiz bir şekilde çalıştıran ve katil patronları koruyan bu sistemdir. Ölümüne önlemek ise bütün madenlerin işçi denetiminde kamulaştırılmasından geçiyor. Bunun yolu da örgütlü bir mücadeleden!

Madenler işçi denetiminde kamulaştırılsın!

Soma katliamı ve sonrasında yaşananlar maden işçilerine dayatılan zulüm konusunda en ufak bir değişiklik olmadığını gösteriyor. Bugün Soma'da tüm madenler Koronavirüs salgınına karşı

Yılmaz Tan

Kapitalizmin maskesi

Kapitalizmin çelişkilerinin bütün çıplaklığıyla gözler önüne sürüldüğü nadir dönemlerden birinden geçiyoruz. 21. yüzyılın “uzay çağına” o adından sıkça söz ettiren dijital teknolojilerle büyümüş dünya toplumu, bir yanda ekonomik bunalım diğer yanda salgın, iki kriz arasına sıkışmış durumda acz içinde debeleniyor. Kapitalizmin en gelişkin olduğu ülkelerde bile gözlemlenebilen bu aczin temelinde kanımızca doğal, kültürel ya da bilgi eksikliğine dayalı değil, **sınıfsal** çıkarlarla yakından ilişkili sorunlar yatıyor.

Bu noktayı açalım. Korona salgını ve onun tetikleyerek derinleştiği ekonomik bunalım başka birçok şeyin yanı sıra öncelikle şu iki meselenin can alıcı önemini ortaya koydu: Halk sağlığı başta olmak üzere toplumsal ihtiyaçları gidermeye dönük ürün ve hizmetlerin temini için kamu kaynaklarının bir plan dahilinde tahsisi ve ülkeler ve halklar arasında küresel işbirliği ve dayanışma. Salgın için kritik önemde olan iki ürün, üretimi birer meta olarak piyasaya bırakılmış ilaç ve maske, yukarıda değindiğimiz her iki meselenin de çözülebilmemesinin önündeki engelin sınıfsal olduğunu kavramak bakımından iyi birer örnek teşkil ediyor. Olgulara bakalım. Korona salgınıyla baş edebilmek bakımından öncelikli olan maske, solunum cihazı, önlük gibi sağlık malzemelerinin temininde kıtlık yaşayan birçok gelişkin kapitalist ekonomi arasında yaşanan kıyasıya rekabet neredeyse “korsanlık” boyutuna erişmiş durumda! Gazete haberinden (*Cumhuriyet*, 26.03.2020) aynen aktaralım:

İtalya önceki gün Yunanistan'a gönderilmek üzere hazırlanan 2 binden fazla solunum cihazına el koyduğunu açıkladı. Almanya'nın koronavirüse karşı mücadele çerçevesinde sağlık merkezleri ve hastanelerde kullanılmak üzere satın aldığı 6 milyon maskenin transit geçtiği Kenya havalimanında kaybolduğu bildirildi. Çin'in İtalya'ya gönderdiği maske ve solunum cihazlarına ise Almanya'nın el koyduğu öne sürüldü. Bu arada Tunus Ticaret Bakanı önceki gün ülkesine tıbbi alkol taşıyan bir gemiye İtalya tarafından el konulduğunu söyledi. Yine Çin'in İtalya'ya yolladığı binlerce yüz maskesi ve solunum cihazlarına Çek Cumhuriyeti'nin el koyduğu haberi de gündeme yansımıştı.

Konuya ilişkin olarak Tunus Ticaret Bakanı'nın yaptığı açıklama durumu özetliyor: “Tüm Avrupa ülkeleri bir histeri yaşıyor. Hepsi koronavirüs korkusundan tıbbi ekipmanları alıyor.” Avrupa Birliği'nin “medeni ve demokrat” ülkeleri arasında yaşanan bu “maske savaşları” aslında ekonomik kriz koşullarında uzunca yıllardır sağlık hizmetlerine yapılan kamu yatırımlarının kesilmiş ve piyasanın kâr mantığına bırakılmasının nasıl iflas etmiş olduğunun da bir kanıtı.

İkinci örnek ise salgın karşısında hızla aşı geliştirmek için gereken küresel işbirliğinin, üretim araçlarında özel mülkiyete ve rekabete dayalı sınıfsal çıkarlar nedeniyle nasıl sınırlandırıldığını çarpıcı bir biçimde ortaya koyuyor. Dünya çapında salgınlara karşı hazırlık ve yenilik koalisyonunun (CEPI, Coalition for Epidemic Preparedness and Innovation) virüse karşı aşı geliştirmeyi hızlandırdığını bildiren haberde (*Bloomberg Businessweek*, 01.04.2020) şu ifadeler yer veriliyor: “Böyle bir yapının gerekliliği Batı Afrika'da 11 bin kişinin öldüğü 2014'deki Ebola salgını sonrasında ortaya çıktı. Bilim insanları aşı üzerinde çalışmaya başlamıştı. Ancak pazar küçük, potansiyel alıcılar da yoksul olduğu için hiçbir şirket aşı üretmedi.” Aynı haberde, bilimsel danışma komitesinde Pfizer, Johnson&Johnson ve Japon Takeda Pharmaceutical gibi ilaç tekellerinin yer aldığı CEPI'de bazı şirketlerin koalisyon üyelerinin ürettiği aşılarda gelişmekte olan ülkelere ulaşılabilir fiyatlardan satışını düzenleyen “adil erişim” politikası belgesine itiraz ettiği belirtiliyor. Söz konusu belge, CEPI'ye anlaşmadan çekilseler bile aşı üretiminde şirketlerin **fikri mülkiyet haklarını** (!) kullanma yetkisi veriyormuş.

Bu olgular bize toplumsal ihtiyaçları ve halk sağlığını önceleyen bir üretim planlaması ve küresel işbirliğinin önündeki asıl engelin kapitalist ilişkilere dayalı sınıfsal çıkarlar olduğunu gösteriyor.

Bugünlerde hemen herkes “koronadan sonra dünya ne olacak?” diye tartışıyor. Liberaller devletlin daha da güçleneceği, bunun da daha içe kapanık, totaliter rejimlere yol açabileceği endişesi taşırken, çeşitli sol çevrelerde bir “sosyal devlet” umudu yeşeriyor. Yukarıdaki tespitlerden hareketle bizim kanaatimiz daha farklı. Bu salgın, ekonomik bunalımla iç içe girdiği ölçüde sınıf mücadelesi daha da şiddetlenecek. Daha şimdiden berrak bir şekilde görülüyor. Burjuva hükümetlerinin desteğiyle patronların emekçilere saldırıları artıyor; aşı, ilaç gibi toplumsal ihtiyaçların karşılanması krizi “fırsata çevirmeye” çabalayan firmaların insafına bırakılıyor; burjuvazinin ulusal dilimleri arasındaki rekabet şiddetleniyor. Bu gelişmelerin sonucu büyük olasılıkla milliyetçi ve baskıcı rejimlerin güçlenmesi ve burjuvazinin, bütün dünyada emekçilerin çalışma koşullarını Çin'dekine dönüştürmek için baskısını artırması olacaktır.

O takdirde nasıl ki patronlar kendi kârlarını savunmak amacıyla kapitalist devletten kendilerine güvence sağlamasını talep ediyorlar; biz emekçiler de yaşamı savunmak için stratejik önemdeki sektörlerin işçi denetimi altında kamulaştırılmasını hedefleyen bir işçi devleti için mücadele etmeliyiz.

Koronavirüse ve kapitalizme karşı iki savaşta hastane, fabrika, işyeri komiteleri

Koronavirüs salgınının ilk dönemlerinde dünya, haberlerde bu hastalığa yakalanan ünlüleri gördükçe virüsün sınıf ayrımı yapmadığı, zenginleri de hasta ettiği hatta sosyalist olduğu söylenir olmuştur. Kısa süre içinde bu yerini, gerekli sağlık hizmetini alamadığı için ölen insanlar almaya başlayınca, tüm dünyada zenginler lüks evlerine kapanıp, çalışmak zorunda olan milyonlarca işçi emekçi virüsle baş başa kalınca tablo değişti. Virüs sosyalist falan değildi ama kapitalizm seri katillige devam ediyordu. Örneğin ABD'de Michigan eyaletinde nüfusun yüzde 14'lük bir azınlığı siyahi ama bu eyaletteki Koronavirüs vakalarının yüzde 33'ü, virüs dolayısıyla ölümlerin ise yüzde 40'ı siyahilerden oluşuyor. Missouri eyaletinin St. Louis şehrinde ise ölenlerin tamamı (yüzde 100) siyah!

Sağlık emekçileri, sanayi ve hizmet sektörü işçileri risk altında

Türkiye'de de DİSK'in yayınladığı raporlar benzer bir sonucu gösteriyor. Evde kalamayarak fabrikalarında işyerlerinde çalışmak zorunda olan DİSK üyelerinin hastalığa yakalanma oranı Türkiye genelindeki oranın 3 katı. Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) ise yayınladığı raporda en az 5788 tanılı Koronavirüs hastası sağlık emekçisini doğrudan

tespit ettiklerini, ülke genelinde bu rakamın 8 binden fazla olduğunu öngördüklerini açıkladı.

Yaşlılar için sosyal izolasyon, işçi ve emekçiler için sosyal mücadele!

Koronavirüsün en fazla yaşlı nüfusu etkilediği söylendi bugüne kadar. Bu doğru ama biyolojik olmasa da sınıfsal ayrım dolayısıyla işçi ve emekçiler de bugün en büyük risk grubunu oluşturmaktadır. Yaşlıların sosyal izolasyonla virüsten korunması öneriliyor. İşçi ve emekçilerin ise örgütlü olmaktan başka çareleri yok. Hastanelerde, fabrikalarda, işyerlerinde işçi ve emekçilerin salgın komitelerinde örgütlenmesi, alınan önlemleri, mal ve hizmet üretimini denetlemesi bir hayat memmat meselesi haline gelmiş durumda.

Salgın komiteleri, sınıf mücadelesi geleneğinde var olan "fabrika komiteleri" deneyimlerine uygun olarak tüm işyerlerinde oluşturulmalı, hangi sendikaya üye olduğuna bakılmadan, sendikası sendikası ayrımı olmadan işyerindeki tüm işçi ve emekçileri kapsamalıdır. Özellikle hastanelerde sağlık bir ekip işidir diyoruz. Temizlik işçisi ile doktor, güvenlik görevlisi ile hemşire benzer riskleri almakta ve sağlık hizmetini hep birlikte bir bütün olarak sunmaktadır. Bu yüzden hastane komiteleri hiçbir ayrım olmadan tüm sağlık emekçilerinin

temsil etmelidir.

Hastane komiteleri

Hastane komitesi, ilgili birimlerden seçilerek gelen temsilcilerden oluşmalı, emekçilerin korunma önlemlerinin alınmasını denetlemelidir. Sağlık çalışanları baskı altında eksiklerini ve taleplerini dile getiremiyor. Bu talepleri örgütlü olarak komite aracılığıyla ifade edilmelidir. Sağlık emekçileri salgınla savaş sürerken hizmet üretiminden gelen güçlerini kullanmayacaktır. Ancak risk grubundaki sağlıkçıların ücretli izne ayrılması, yerlerinin doğru bir planlama ile doldurulması gerekmektedir. Dolayısıyla komiteler, salgınla mücadeleyi köşe bucak kaçan, nöbet tutmayan ama emekçilerin üzerinde terör estiren yöneticilere bırakmayacaktır. Sağlık emekçilerinin örgütlü olması halkın alacağı sağlık hizmetinin de adaletli ve nitelikli olmasının teminatıdır.

Fabrika ve işyeri komiteleri

Fabrikalarda ve işyerlerinde de komiteler aynı doğrultuda, ayrımsız şekilde tüm işçileri kapsamalı. Alınan ve alınmayan önlemleri denetlemelidir. Komite, "asgari" önlemler almaya çalışan patrona karşı "gerekli" önlemlerin alınmasını dayatacaktır. Bu denetimde fabrika-işyeri komitesinin en büyük gücü ise üretimden gelmektedir. Komite gerekli önlemler alınmadı-

ğı takdirde "çalışmaktan kaçınma hakkı"ni kullanarak fiili greve giderek güvenliğin sağlanmasını dayatacaktır.

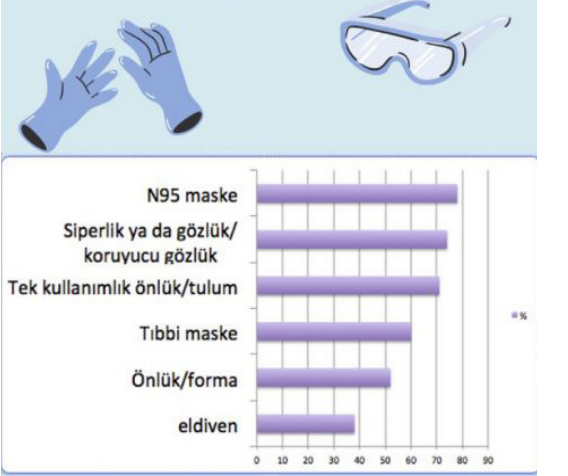
Fabrika ve işyeri komiteleri sadece önlemleri değil, üretimi de denetlemelidir. Çarklar dönecek, üretim devam edecekse hayatını riske atarak çalışan işçi ve emekçilerin üretimi de denetleme hakkı vardır. İşçiler patronların kârı için değil virüse karşı mücadelede kullanılacak sağlık ekipmanları, koruyucu malzeme vb. ürünler ile halkın acil ihtiyaç duyduğu mal ve hizmetleri üretmek için çalışmak istiyor. Komiteler, mühendis odaları ve sendikalarla işbirliği içinde çeşitli fabrikaların üretim planlamasının halkın önceliklerine göre düzenlenmesini sağlamak için öne çıkmalıdır.

Şirket kârlarının öncelikli olduğu bu düzende salgınla mücadeleyi patron sınıfına bırakmayalım. Salgınla mücadele ancak işçilerin, emekçilerin öncü-

"COVID 19" Kişisel Koruyucu Donanıma Erişim Sorunları

1820 sağlık çalışanının yanıtladığı çalışmada, 23 Mart itibarıyla; sağlık çalışanları eldiven(%38), önlük/forma(%52), tıbbi maske(%60), tek kullanımlık önlük/tulum(%71), siperlik, gözlük ya da koruyucu gözlük(%74) ve N95 maske(78) bulmada sorun yaşadıklarını belirtmişlerdir.

lüğünde tamamen başarıya ulaşabilir. Tüm toplumun sağlığı için, çalışırken ölmek için tüm işyerlerinde komitelerde örgütlenelim.

Hastane Salgın İzlem Komitesi Üyeleri

İnsanlığı yaşatmak için salgında da örgütlenmek zorundayız!

Herkese merhaba, Biz Bahçelievler Devlet Hastanesi'nde çalışan sağlık emekçileriyiz. Biz bu hastaneye çalıştığımız hastaneden görevlendirme yapılarak geldik. Diğer meslektaşlarımız gibi biz de pandemi için görevlendirildik. Türkiye'de ilk Koronavirüs vakası açıklandığında diğer tüm sağlık emekçisi arkadaşlarımız gibi daha önceden açıklanan referans hastanelerine görevlendirilerek çağrılacağımızı biliyorduk. Hepimiz emekçi halkımızı iyileştirmek, yaşatmak için göreve hazırız. Hatta bazı kronik hastalığı olan hemşire arkadaşlarımız gönüllü olarak hizmet vermek için dilekçe bile vermişti.

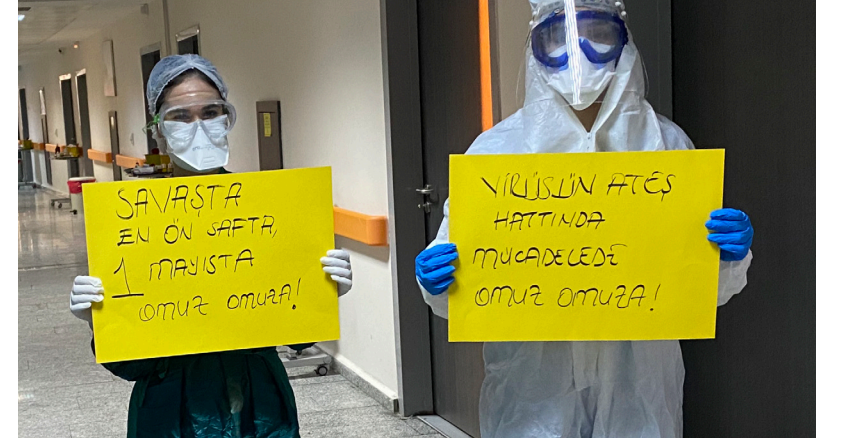
Salgına karşı mücadelede en ön safta olmak bizim için onur verici bir görev ama bağlı bulunduğumuz hastanelere geldiğimizde hiç de Sağlık Bakanı'nın "pandemiye hazırız" dediği gibi bir durum olmadığını birkaç saat içinde anladık. Çalışma şartları, iş yükü, fazla mesailer çok kötüydü. Koruyucu ekipman ise çok kısıtlıydı. N95 maskeleri 24 saat boyunca bir adet olarak imza karşılığında

alıyorduk. Tek kullanımlık önlükler sayıyla veriliyor, aynı önlüğü defalarca giymemiz isteniyordu. Salgının ilk haftalarında vaka sayıları ile birlikte sorunlarımız da çığ gibi büyümeye başladı. Ne yöneticilere ulaşabildik ne de Hastane Enfeksiyon Komitesi ortalıktaydı. Hiçbir sorunumuzu çözecek muhatap bulamamaya başladık. Telefonlarımıza çıkmıyor, randevu taleplerimize olumsuz cevaplar alıyorduk. Sorumlu hemşirelere nöbet tutmadıkları için durumdan memnundu. İdarenin tüm taleplerinin ne pahasına olursa olsun uygulayıcısı olma durumuna çoktan gelmişlerdi. Mobbingin en büyüğünü onlar yapıyordu. Bizim halimizden yine bizim yaşadıklarımızı yaşıyanlar anlar.

Bir hastane yönetimi düşünün ki salgın döneminde çalışanlarının sorunlarını dinlemiyor, kaçıyor. Biz hemşireler daha fazla bu kötü koşullarda çalışamayacağımızı biliyorduk. Bireysel olarak kendi kendimize çözüm arıyorduk. Bizden daha deneyimli, geçmişte sendika deneyimi de olan bazı sağlıkçı arkadaşlarımızın da çağrısıyla

hızlıca bir araya gelip bir Salgın İzlem Komitesi kurduk. Aldığımız kararları kendi birimlerimizde uygulamaya başladık. Komitemiz mütevazı ama etkili olma yolunda emin adımlarla ilerliyor. Çünkü komitemizin müdahaleleri sayesinde bazı olumsuz durumları değiştirmeyi başardık. Hatta sağlık bakım hizmetlerinin bizim hakkımızda konuştuklarımızı da duyduk. Sesimize kulak tıkayanlar ortak hareket etmemizin bir sonucu olarak bizi yakın takibe aldılar.

Fakat en temel sorunlar hala olduğu yerde duruyor. Sorunlarla baş etmenin yolunu ise artık biliyoruz. Yapılan taramalarda birçok sağlıkçı arkadaşımızın Covid-19 testi pozitif çıktı ve aktif dönemde hasta hasta çalıştırıldığımızı test sonuçları çıkınca fark ettik. Cephede, ateş hattında çalışan biz sağlık emekçilerine çok da kıymet verilmediğini, sahte alkış kampanyalarıyla olumsuz koşullarımızın üstü örtüldüğünde gördük. Emekçi halkımızın alkışları başımızın üstüne ama bakanlığınkini elbette samimi bulmuyoruz. Bize değer verilmediğini en iyi

Çapa'da çalışan sağlıkçıların koruyucu ekipman bulma kampanyasında görmüştük.

Bizler bu salgında çoğu zaman canını da hiçe sayan emekçileriz ama görevimiz yalnızca insanlığı yaşatmak değil. Yaşamı devam ettirmenin yanında geleceğimize sahip çıkmakla ve insanlığı daha ileri bir aşamaya çıkarmakla da yükümlüyük. Hem kendi sağlığını korumak hem de emekçi halkımızın sağlığını korumak için bir araya gelmek de görevlerimizden biri. Ve bunun yolunun örgütlenmekten geçtiğini yaşadığımız deneyimden kısa sürede anladık.

Tüm sağlık emekçisi arka-

daşlarımıza buradan çağrımızı tekrarlayalım; salgında da örgütlenmek zorundayız! Sağlık-Sen Türkiye'nin en fazla üye sayısına sahip sendikası ama bu süreçte tüm Sağlık-Sen yöneticileri de odalarına saklanmış vaziyette. Can pazarına dönmüş hastanelerde onları sahada görmek mümkün değil! Tüm üyelerine kapıları kapatmakla kalmadılar, WhatsApp gruplarını da konuşmaya kapattılar. Tüm sağlık emekçileri hiç vakit kaybetmeden salgın komiteleri kurmaya, mücadeleciler sendikalar da örgütlenmeye, mücadeleye! Salgından bundan başka çıkışı yolumuz yok!

İşçi arkadaş! Bu önlemler yoksa güvende değilsin! Salgın komitelerini kur, önlemleri denetle! Güvende değilsen çalışmama hakkını kullan!

Koronavirüs, malzemenin cinsine göre birkaç saatten birkaç güne kadar değişen sürelerde yüzeylerde kalabilmektedir. Örneğin plastik yüzeylerde 5 gün, cam üzerinde 4 gün, çelik yüzeylerde 48 saat, alüminyum yüzeylerde 2-8 saat, kağıt üzerinde 4-5 gün, ahşap zeminlerde 4 gün, plastik eldivenlerin üzerinde ise 8 saat canlılığını koruyabilmektedir. Virüs bulaşan yüzeylere dokunan kişiler burun, ağız veya gözleriyle enfeksiyonu alabilirler. Virüs kapmış kişiler virüsü öksürme, hapşırma, nefes ve konuşma sırasında diğer kişilere bulaştırabilirler.

Alınması gerekli önlemler: Koronavirüs enfeksiyonu olan hastalarda ateş, öksürük, nefes darlığı, boğaz ağrısı, baş ağrısı, ishal gibi belirtiler görülebilmektedir. Bu belirtilerin tümü her hastada olmayabilir (örneğin ateş görülmeyebilir). Bu belirtileri olanlar işe gitmemeli, en yakın hastaneye başvurmalıdır. Kronik hastalığı olan (tansiyon, şeker, kalp hastalığı gibi) işçiler iş yerlerine bu süreçte hiç gitmemelidir. Bu işçilere ücretli izin verilmelidir.

Çalışma süresi: İş yerlerinde günlük çalışma saati kısaltılmalı, vardiya sayısı artırılmalı, vardiya başına düşen işçi sayısı mümkün olan en az sayıya düşürülmelidir. Fabrika ve iş yerlerinde molaların sıklığı ve süreleri çalışanların yeterli sıklıkta ellerini yıkamalarını ve kişisel hijyenlerini sağlayabilecekleri şekilde artırılmalı ve düzenlenmelidir.

Maske ve koruyucu ekipman: Enfeksiyon kapma riski daha yüksek olan hastane ve sağlık kuruluşlarında ise sağlık çalışanlarına koruyuculuğu yüksek maske (N95, fpp2 veya fpp3 maske), cerrahi maske, eldiven, tam yüz siperliği, tüm vücudu kaplayan terletmeyen tulum; güvenlik ve temizlik çalışanlarına ise cerrahi maske, eldiven, tam yüz siperliği, çizme verilmelidir. Cerrahi maskelerin koruyuculuğu 2 saat, koruyuculuğu yüksek maskelerin (N95, fpp2 veya fpp3 maske) ise 8 saattir. Çalışma saatlerine göre ve yolda geçecek süre de göz önüne alınarak yeterli sayıda (örn. cerrahi maske için en fazla 2 saatte bir değiştirilecek şekilde) malzeme tüm çalışanlara sağlanmak zorundadır.

İşçi servisleri: İşçi servislerinde oturma düzeni sosyal mesafeyi gözeterek şekilde (2 koltuğa 1 kişi oturacak şekilde) ayarlanmalı, araç sayıları ve sefer sıklıkları bu yeni duruma göre artırılmalıdır. Servis araçlarının her seferden önce ve sonra ayrıntılı temizliği yapılmalıdır. Servis araç girişlerine el dezenfektanı koyulmalı, araç şoförü dâhil olmak üzere tüm işçiler cerrahi maske takmalıdır.

İş yerine giriş ve çıkışlar: Fabrikaya girmeden önce sosyal mesafeye uyularak (her bir işçi arasında 1,5 metre aralık bırakacak şekilde) her bir işçinin temassız ateş ölçer ile ateşi ölçülmelidir. Ateşi yüksek çıkan (37,5°C ve üzeri) işçilere koruyuculuğu yüksek maske taktırılmalı ve iş yerinin sağlayacağı uygun bir araçla (araç şoförü de koruyuculuğu yüksek maske takmalı) en yakın hastaneye ulaşımı sağlanmalıdır. İş yeri giriş ve çıkışlarında yığılma ve kalabalık yaratan, ayrıca virüs bulaşmasına neden olabilecek kart basmalı, parmak izi okutmalı, turnikeli vb. sistemler kaldırılmalıdır. İş yeri soyunma odaları sosyal mesafe kuralına (her bir işçi arasında 1,5 metre aralık bırakacak şekilde) uyulacak şekilde kullanılmalıdır. Bu amaçla işçilerin işe başlayış ve bitiş zamanları soyunma odalarını bölük bölük kullanacakları şekilde planlanmalı, böylece yığılma olmasının önüne geçilmelidir. Her bir işçiye ayrı elbise dolabı tanımlanmalıdır. Gerektiği takdirde ek soyunma odaları ve dolapları tahsis edilmelidir. Çalışma bitiminde kirliliği iş elbiselerini ve kişisel koruyucu ekipmanları çıkarmak için ayrı bir soyunma odası oluşturulmalıdır.

Çalışma alanı: İş yeri çalışma alanları sosyal mesafe kuralı gözetilerek (her bir işçi arasında 1,5 metre aralık bırakacak şekilde) yeniden oluşturulmalıdır. Kapalı alanlar sık sık ve yeterli düzeyde havalandırılmalıdır. Eğer havalandırma merkezi olarak yapıyorsa havalandırma sisteminin temizliği ve filtre değişim zamanı sıklaştırılmalıdır. İş yerinde kullanılan her alet edevat ve araç mesai sonlarında dezenfekte edilmelidir. İşçilerce ortak kullanılan ortamlar sıkça temizlenmelidir. Ortak alanların temizliğini yaparken "uygun yüzeye uygun bez" kullanımına dikkat edilmelidir. Genel temizlik için her gün yeniden hazırlanmak koşulu ile 100 ölçü suya 1 ölçü çamaşır suyu (yani 10 litre suya 10 cl çamaşır suyu) karıştırılarak hazırlanacak temizlik suyu yeterli olacaktır. Ancak temizlenecek alanın daha riskli olduğu düşünülüyorsa 1 litre suya 2 yemek kaşığı çamaşır suyu karıştırılarak hazırlanan temizlik suyu tercih edilmelidir. İş yerinin farklı noktalarına, elle temas edilmesine gerek duyulmayan yeterli sayıda çöp kutuları yerleştirilmelidir. Sabun ve el antiseptiklerine çalışanların kolayca ulaşması sağlanmalıdır.

Eğitim: İşçilere el yıkamayı öğendirecek çarpıcı poster ve afişler dağıtılmalı ve uygun yerlere asılmalıdır. Mümkün olduğunca toplantı ve grup eğitimleri ertelenmeli, elzem eğitimlerin sosyal mesafe kuralına uyularak küçük gruplar şeklinde verilmesi sağlanmalıdır. Hijyenik el yıkama ile ilgili uygulamalı eğitimler (mümkünse uzaktan eğitim yoluyla) verilmelidir.

Yemekhane ve dinlenme alanları: Sosyal mesafe (her bir işçi arasında 1,5 metre aralık bırakacak şekilde) ve hijyen kuralları göz önünde bulundurularak sıra ve masa düzeni uygun şekilde ayarlanmalıdır. Bu amaçla işçilerin mola başlayış ve bitiş zamanları yemekhaneyi bölük bölük kullanacakları şekilde planlanmalı, böylece yığılma olmasının önüne geçilmelidir. Yemekhane ve dinlenme alanları sık aralıklarla havalandırılmalı ve dezenfekte edilmelidir. Yemekhane kullanılan malzemelerin temizlik ürünlerinden oluşması sağlanmalıdır.

Levent Dölek

Salgın döneminde sınıf mücadelecisi sendikacılık

Her şey gibi sendikacılığın da gerçek niteliği zor zamanlarda belli olur. Ne yazık ki sendikalar korona salgınının başından itibaren genel olarak iyi bir sınav vermediler. Türk-İş ve Hak-İş'in tutumu yetersizliğin ötesinde utanç verici bir işbirlikçilik olarak karşımıza çıktı. Erdoğan'ın sermaye için 100 milyarlık destek paketini açıkladığı toplantıda bulunup, işçilerin hiçbir talebini dile getirmeden seyirci koltuklarından olan biteni alkışladılar. Daha sonra DİSK'le birlikte ücretli izin talebini öne çıkartan ortak bir bildiri yayınlamaları umut veriyse de bu bildiriye TÜSİAD, MÜSİAD, TOBB, TİSK gibi ne kadar patron örgütü varsa onlarla bir araya gelip yaptıkları açıklama ile tekzip etmeleri uzun sürmedi. "Hepimiz gönüllü karantinadayız" diyen bildiriye belli ki okumadan imzayı atmışlar.

DİSK'i de eleştirilerden muaf tutamayız. DİSK ilkin son derece doğru olan ücretli izin ve işten çıkartma yasaklansın taleplerini öne sürdü. Ancak hemen ardından DİSK bildirimlerinde kısa çalışma ödeneğini bir talep olarak görmeye başladı. "Gerçekçilik" adı altında sermaye ile uzlaşarak çözüm bulma anlayışının bir ürünüydü. Gerçekte olan ise ücretli izin talebinin altının bizzat DİSK tarafından boşaltılması oldu. Kısa çalışma dayatmasına karşı ücretli izin talebinde ısrar eden fabrikalarda DİSK'li işçilerin düştüğü durumu düşünün. Yine de HT Solar ve Gebze'deki başka fabrikalar masaya üretimden gelen gücü koydu ve ücretli izin hakkı alındı. Ama DİSK'le değil, bir ölçüde DİSK'e rağmen!

DİSK yönetimi o kadar büyük bir yanılsama içindeydi ve fabrikalardan o kadar kopuk bir ruh halindeydi ki, Erdoğan'ın "işten çıkartmayı yasakladığı" haberlerini hiç sorgulamadan coşkuyla karşıladılar. Düşünün, Türkiye çapında işçi sınıfının üretimden gelen gücünü ortaya koyan eylemler yapmadan, işten çıkartmanın yasaklanabileceğine inandılar. Erdoğan'ı bilmemezlik olamayacağına göre, kendini bilmezlik olsa gerek... İşin aslı belli olunca "DİSK'in haklılığı tescillendi", "kazanım elde ettik" diyen, en tepeden atılan coşkulu tivitler silindi. Bir süre sessizlik, sonra "bu yasa eksik" ve nihayet "bu ücretsiz izin dayatmasıdır" noktasına gelebildik.

DİSK'in, sınıf mücadelesi ile hak elde etmek yerine, uzlaşmayla çözüm bulma yaklaşımının bir başka tezahürünü de zorunlu olmayan üretimin durdurulması talebinde gördük. DİSK bunu sürekli hükümetten talep etti. Bir sendika pek çok şeyi hükümetten talep edebilir. Bir işçi partisi de hükümetten talepte bulunabilir. Ancak talepte bulunulmayacak tek şey üretimin durdurulmasıdır. Çünkü üretimi durduracak güç işçidir. Kararı verecek işçidir, işçi sendikasıdır. İşin durdurulmasını hükümetten talep eden sendikacıya "sen ne iş yaparsın" derler. Ciddiye almazlar. Nitekim DİSK'in, zorunlu olmayan üretimin durdurulması ve gerekli önlemlerin alınması için hükümete verdiği 48 saatlik ultimatom da bu yüzden fos çıkmıştır. 168 saat sonra çarkları durdurmayan DİSK zoom üzerinden yaptığı açıklamada mealen "biz üretimi durdururuz demedik 48 saatte bu önlemler alınabilir demek istemiştik" diyerek çark etti.

Sınıf mücadelecisi sendikacılık sendika başkanları eliyle yukarıdan aşağı yapılmak zorunda olan bir şey değil tabii ki. Hatta tam tersi olmak durumunda. Bürokrasiye rağmen verilecek çetin bir mücadele bu. DİSK'in Koronavirüs raporlarında DİSK'te örgütlü 11 işyerinde çalışmaktan kaçınma hakkının kullanıldığı (fiili grev) ifade ediliyor. 11 işyerinin 8'i Birleşik Metal-İş'te örgütlü. Burada ilginç bir durum var. Çünkü bizim bildiğimiz, Birleşik Metal-İş'in Gebze 1 No.lu şubesine bağlı 7 işyerinde "çalışmaktan kaçınma hakkı" kullanıldı. Bu şube MESS sözleşmesi döneminde grev kararını aldıran ve bunda ısrar eden şube olarak biliniyor. Aynı zamanda MESS grevi başlamadan iki gün önce Birleşik Metal-İş Genel Merkezi'nin tartışmalı kararı ile ikiye bölünen şube! Bir diğer ilginçlik ise şu: Çalışmaktan kaçınma hakkını kullanan diğer fabrika, Gebze şubesi bölündükten sonra 2 No.lu şubeye bırakılmış bir fabrika. Hem de fabrikanın temsilcisi halen 1 No.lu şubede yönetici seçilmiş olduğu halde! Biz 8 işyerini tamamladık. Ya rakamlarda bir hata var ya da başka bir durumla karşı karşıyayız. 48 saatlik lafta kalan ultimatomlarla değil, sahada yürütülen gerçek sınıf mücadelesiyle sonuç alınmaktadır.

Dahası burada işçilerin gördüğü ve yaşadığı gerçeğin herkesçe de bilinmesinde fayda var. Seçildiğinden beri yönetimine disiplin soruşturmaları açılan, şubesi bölünen, kendi bölgesinde yapılan mitingde konuşturulmayan sınıf mücadelecisi sendikacılar işini yapıyor, sınıf mücadelesini yürütüyor, ne başkılara ne hükümete değil sınıfın gücüne güveniyor. Gücü yettiğince sonuç da alıyor. Ama en önemlisi, sınırlı bir bölgede sınırlı güçlerle verilen mücadele, sendika ve konfederasyonun tüm gücüyle verilse, Türk-İş ve diğer sendikalara da hakim olsa, ülke çapında nasıl bir gücü açığa çıkarabilir bunu gösteriyor. Sınıf uzlaşmacı "gerçekçi" sendikacılık, hiçbir şey vermiyor, elde avuçtakini de götürüyor. Sınıf mücadelecisi sendikacılık tek doğru ve "gerçekçi" yol. Bu yolda yürümeye ve bu yola çağırılmaya devam!

Sungur Savran

Ekonomi 101

Bilim Kurulu adını taşıyan, aslında AKP hükümetinin politikalarının üstünü güya bilimin tarafsızlık şalı ile örtmeye yarayan heyetin bir üyesi, televizyonda istisnai bir cesaretle kendisini sıkıştıran program sunucusuna son çare olarak çıkıyor: “Ne yani 83 milyona test mi yapacağız?” Demagojinin sayısız tekniği arasında bir önermeyi abartarak gülünç hale getirmek ayrıcalıklı bir yer tutar. Ama sunucu yine de cesaretle test gerekliliğini savununca, profesör hükümet politikalarını savunma telaşından eli ayağı birbirine dolaşmış, kendi kalesine golü atıveriyor: “Teste o kadar çok kaynak mı ayıracağız?”

Mart ayının ortalarında, yani Türkiye’de virüsün ilk günlerinde, Bilim Kurulu üyelerinden bir başkası, hem de kökeninin sol olduğunu daha sonra öğrendiğimiz biri, çok sayıda test yapılmasının neden yanlış olduğunu (!) anlatmak için laboratuvarları boş yere bununla işgal etmenin doğru olmadığını ileri sürmüştü. Biz de çeşitli konuşma ve yazılarımızda hükümet politikalarının bir tıp profesörü tarafından yapılan bu yüz kızartıcı savunusunu eleştirdikten sonra “neyse ki artık vazgeçtiler” demiştik. Yanılmışız! Yukarıdaki olay Mayıs’ın ilk günlerinde oldu. Yani vazgeçmemişler. Sadece susmuşlar!

“Teste o kadar çok kaynak mı ayıracağız?” Ayıracaksınız beyefendi, ayıracaksınız! Kaynak dediniz mi sizin alanınızdan çıkıyoruz, artık tıp değil iktisat konuşuyoruz. Bizim bilimimizi konuşuyoruz. Siz her akşam halkın “zaplama hakkı”nı bile ihlal ederek profesörünün rektörlük ya da bakanlık peşindeki diğer temsilcileriyle söz birliği içinde burjuva medyasının kanallarında resmi görüşü anlatıp “bilim” adına kafa ütüluyorsunuz. Biz de size azıcık iktisat öğretilim.

Ekonominin başlangıç yasası toplumun kaynaklarının dağılımıyla ilgilidir. Sizin muhtemelen kulak vereceğiniz tek iktisat okulu olan burjuva iktisadı, ekonomi bilimini “kıt kaynakların alternatif kullanımlar arasında dağılımı” olarak tanımlar. Biz bir de Marx’a kulak vermek zorunda bırakalım sizi: “Toplumsal emeğin belirli oranlarda dağılımıkonusundakizorunluluğun toplumsal üretimin belirli bir biçimtarafından ortadan kaldırılamayacağı, olsa olsa ortaya çıkış tarzının değiştirilebileceği açıktır. Hiçbir doğa yasası ortadan kaldırılamaz. Farklı tarihsel durumlar içinde değişebilecek olan, yalnızca, bu yasaların kendilerini, içinde ortaya koydukları biçimdir. Toplumsal emeğin karşılıklı bağlarının bireysel emeğin ürünlerinin özel mübadelesi [değişimi] içinde ortaya çıktığı toplum düzeninde, emeğin bu oransal dağılımının kendisini ortaya koyduğu biçim ise, bu ürünlerin mübadele [değişim] degeridir.”

Marx’ın diline alışık değilsinizdir. Sizin için tercüme edelim: “Kaynak dağılımı (yani üretici emek dağılımı) bütün çağlar için geçerlidir. Kapitalist toplumda bunun mekanizması fiyattır” diyor. Marx, sermaye de işin içine sokulduğunda, kapitalizmin kaynak dağılımını kârlılık hesapları temelinde yaptığını kanıtlar.

Şimdi siz bütün dünya ve Türkiye devasa bir kriz içindeyken, saptanabilen vak’a sayısı her hafta bir milyon artarken, ölü sayısı daha şimdiden 300 bine doğru yükselirken “kaynakları teste mi ayıracağız?” diyerek karşınızdaki cesur sunucu kadımı susturmaya çalışın. Dünya ekonomisi çöküyor beyefendi haberiniz var mı? Bunun nedeni virüsün doğal özelliği değil. Bunun nedeni kapitalizmin planlamaya değil fiyat mekanizmasına ve insan ihtiyaçlarına değil sermayenin ihtiyaçlarına dayanması. Yani piyasa mekanizmasına ve kâr açlığına dayanması. Çin’deki virüs Batı’ya gelmeden kapitalistin çıkarı yığınak yapmayı, yani kaynakları virüsle mücadeleye ayırmayı engellediği için şimdi kapitalist dünyanın tamamı ve de Türkiye piyasasının değil Azrail’in yasalarına tâbi yaşıyor!

Ama siz hâlâ ısrar ediyorsunuz: Gerekli kaynaklar teste ayrılmaz. Teste ayrılmazın, sağlık çalışanlarını korumaya ayrılmazın, solunum cihazı üretimine ayrılmazın, ayrılmazın da ayrılmazın. Bir “pik” tutturmuşsunuz, “borsa indi mi çıktı mı?” oyununun yerine onu koydunuz hepimiz (çünkü borsanız çakıldı, nakavt oldu), onu konuşup halkı uyutmaya çalışıyorsunuz. Sermayenin çıkarlarını karşınıza almadıkça, devlet eliyle planlama yapıp kaynakları virüsle mücadeleye ayırmadıkça, salgını sona erdiremezsiniz. Dünya Sağlık Örgütü “test, test, test” diyor, siz “83 milyona test mi yapacağız” diye demagoji yapıyorsunuz.

Şimdi de bir “normalleşme” tutturdunuz gidiyor. Daha virüsü kontrol altına bile almadan bu ne acele. Çünkü sermayedarlar paracıkları gidiyor diye telaş içindeler. Evlerinden çıkmadan işlerini yönetecekler, milyonları sokağa, fabrikalara, tersanelere, madenlere, depolara sürecekler, virüs hepimizi yeniden kırıp geçirecek. Birinci rezaletten ders mers almadınız, şimdi ikinci felaketi hazırlıyorsunuz, Trumplarla birlikte.

Test yapın. Bizi demagojiyle susturamazsınız, gerekirse 83 milyona yapın! İhtiyaç bu. Bunu sizin biliminiz söylüyor. İhtiyaç olunca kaynak ayrılmalı. Bunu bizim bilimimiz söylüyor. Yat, özel uçak, helikopter pisti, lüks konut, cip, pahalı mücevherat, profesör cübbesi üretmeyiverin. Kaynakları Koronavirüse ayırın! Siz yapmazsanız, işçi sınıfı iktidarı alır, bankaları kamulaştırır, tek devlet bankası haline getirir, kaynakları gerçekten ihtiyaç olan yere, halkın sağlığına ayırır!

“Sağlık bakanı iyi” efsanesi

Madem o kadar şeffaf, toplam vaka ve toplam ölüm sayıları neden küçüktü?			
TÜRKİYE GÜNLÜK KORONAVİRÜS TABLOSU			
TOPLAM TEST SAYISI	1.111.366	BUGÜNKÜ TEST SAYISI	36.318
TOPLAM VAKA SAYISI	124.375	BUGÜNKÜ VAKA SAYISI	1.983
TOPLAM ÖLÜM SAYISI	3.336	BUGÜNKÜ ÖLÜM SAYISI	78
TOPLAM İYİLEŞEN SAYISI	1.445	BUGÜNKÜ İYİLEŞEN SAYISI	4.451
TOPLAM HASTANE YERİ SAYISI	778		
TOPLAM HASTANE YERİ SAYISI	58.259		

“Doğrusu Türkiye bu işi iyi yönetiyor. Sağlık bakanı çok çalışkan, şefkatli ve şeffaf, geceleri uyumadan çalışıyor, halka saygılı.” Bunu, kendisinin Erdoğan’a ve AKP hükümetine “muhalif” olduğunu söyleyen, başka konularda söylemediğini bırakmayan gazeteci, köşe yazarı, televizyon haber sunucusu söylüyor. Sosyal medya da bu tür yorumlarla dolu.

İşin aslı hiç de öyle değil. Türkiye’nin ne gidişatı iyi ne de politikaları.

Türkiye’nin durumu, görmek isteyen için

Türkiye’nin bazen “bu işi dünyada en iyi götüren biziz” gülüncülüğüne kadar vardırılan sağlık karnesi aslında kırıklarla dolu. Satır başlarıyla görelim:

■ Türkiye toplam vaka sayısı bakımından dünya yedincisi. Oysa nüfus bakımından dünyada 19. sırada. Kimileri Avrupa’yla, Amerika’yla karşılaştırıyor durumu. Ama virüs Türkiye’ye onlardan bir ay sonra geldi. Türkiye, virüsü bizim bölgede ilk kapan ülkelerden olan İran’ı şimdiden geride bıraktı. Oysa nüfusumuz onlarla az çok aynı.

■ Kimileri “ama ölüm sayısı düşük” diyor. Ölüm sayısının neden

az görüldüğünü artık sağır sultan bile duymuş olmalı. Öteki ülkelerden farklı olarak Türkiye PCR denen teste negatif yanıt veren hastaları, başka teşhis yöntemleriyle Koronavirüs kaptığı anlaşılabilir bile vaka sayısına dahil etmiyor.

Sağlık Bakanı’nın politikası “olayların gerisinde kalarak yönetmek”!

Bir de bakanın sorumluluğunda yürütülen politikalara bakalım:

■ Hükümet doğru olan her politikayı çok geç ve eleştiriler üzerine uygulamaya koydu. Test yapılmadı, eleştirildi, daha çok yapılmaya başlandı. İzolasyon uygulanmadı, eleştirildi, geç yapıldı. Sokağa çıkma yasağı haftalarca önerildi, hükümet kulak asmadı, sonunda hafta sonlarında uygulandı. Bunlar sadece örnekler.

■ Özel hastanelerin olanaklarının Koronavirüse karşı mücadele için kullanılması kağıt üzerinde kaldı. Koronavirüs tedavisinden para alınmayacak dendiği hâlde özel hastanelerin virüs kuşkusuyula başvuran hastalara parayla test yaptığına, tedavi parası aldığına, sonra da kendi hastaneleri kârlı işlerine devam etsinler diye hastaları kamu hastanelerine sevk ettiğine dair örnekler ortaya çıktı. Özel hastaneler devlet hastanelerinde yapılmayan tedavi ve ameliyatları üstlenerek dönemi kâr fırsatı olarak da değerlendirdi. Sağlık Bakanı hem kötü bir politika izliyor hem de özel çıkar çelişkisi içinde, çünkü

kendisi de özel hastane sahibi. Medipol Hastanesi’nin sahibinden sağlık bakanı yaparsanız özel sağlık sektörünü korumasından başka ne beklenir? Özel hastanelerin sağlık çalışanları denetiminde kamulaştırılması işte bu nedenle şarttır.

■ Bakanın “şeffaf” olduğu söyleniyor. Hükümet uluslararası kurallar dolayısıyla Dünya Sağlık Örgütü’ne istatistik vermek zorunda. O kuruluş da bu verileri açıkladığına göre kendisi halka doğrudan söylemeye de oluyor. Şeffaflık diye övülen bu! Televizyonlarda Bilim Kurulu üyelerinin yer aldığı programlarda, coğrafi bölge dağılımı, yaş dağılımı, gelir dağılımı gibi konularda “siz bilirsiniz ama açıklamazsınız” deniyor. Bu mu şeffaflık?

■ Bakanın “Bilim Kurulu” denen heyetin başkanı olması bir skandaldır. Bu, kurulun görevlerini yapmasına, politikanın etkisi dışında uzman fikir oluşturmasına engeldir. Nitekim öyle de olmuştur! Sağlık Bakanı sadece iktidarın politik etkisini kurula hakim kılmamış aynı zamanda sermayenin çıkarlarını da bilimin üstünde tutmuştur. Sağlık Bakanlığının işyerlerinde alınması gereken önlemlerle ilgili genelgesi tam bir fiyaskodur. Patronlara maliyet yükü olmasın diye işçilere verilen maskenin düzenli değiştirilmesi gerektiği bile genelgede yoktur. Gerisini siz düşünün.

“Türkiye işi iyi götürüyor” diyenler ilk haftasonu sokağa çıkma yasağının ilan edildiği 10 Nisan Cuma günü yaşananları hatırlasalar belki bir nebze yüzleri kızarır. Süleyman Soylu bile yanlış yapıldığını itiraf etmişken, nasıl oluyor da “Türkiye işi iyi götürüyor”, anlamak mümkün değil!

Erdoğan’la CHP’li belediyelerin yardım kavgası

Yardımları kim toplayacak diye kavga ettiler, işçiye kısa çalışma dayatmasında buluştular.

Koronavirüse karşı CHP’li belediyelerin yardım toplama girişimlerinin AKP iktidarı tarafından engellenmesi ciddi bir tartışma başlattı. Erdoğan, “Biz bize yeteriz Türkiyem” sloganı ile bir bağış kampanyası başlatmıştı. Belli ki bu kampanyaya rakip çıksın istemiyordu. Toplanacak meblağın bölünmesi ve kampanyanın siyasi rantını paylaşmaya niyeti yoktu. AKP iktidarı, belediyeler yardım toplamak için izin almak zorunda, dedi. Erdoğan’ın kampanyasına bağış yapmak kamu kurumlarının yöneticileri tarafından çalışanlara yapılan fiili baskıyla adeta zorunlu kılınırken İçişleri Bakanlığı da polis ve jandarmaya genelgeler göndererek izin alınmayan yardım toplama girişimlerinin durdurulmasını istedi. Ayrıca belediyelerin bağış toplamak için açtığı hesaplara da bloke kondu.

İstanbul ve Ankara belediyeleri buna karşı idari yargıya başvururken halka aynı yardımlarda bulunmaya devam etti. Meselenin hukuki değil siyasi olduğu istibdad rejiminin yeni bir tezahürü ile karşı karşıya olduğumuz açık. Halkın yoksul ve yardıma muhtaç halde olmasının başlıca sorumlusu olan iktidar, bu sorumluluğu üstlenmediği gibi bir de bu duru-

mu istismar ederek siyasi kazanım elde etmeye çalışıyor. Aynı kulvara girmeye çalışan olunca da devlet gücünü kullanarak bu girişime set çekiyor.

CHP’li belediyelerin yardım toplamasının engellenmesi haksız olsa da bu girişimlerin, özünde, AKP’nin yaptıklarından farklı olmadığını da görmek lazım. Çünkü her iki parti de vatandaşın yoksulluğuna çare bulmaya çalışmıyor. Yoksulluğun üzerinden oy ve destek devşirmeye çalışıyor. Yoksulluğun kaynağı bölüşümde değil üretimde yatıyor. Koronavirüs dolayısıyla işsizliğin artması, esnafın kepenk kapatmak zorunda kalması tamamen kapitalist sistemin “kâr yoksula üretim de yok” mantığından kaynaklanıyor. Sorunun kaynağı çözümün de adresi aslında. Kamu

mülkiyeti ve planlama ile bu kriz döneminde işsizlik olmaz, tam tersine aynı işler daha fazla işçiyle ve daha az saatlerde yapılacağından daha fazla istihdam olurdu. Ancak AKP iktidarı bunun yerine ücret maliyetini işsizlik sigortası fonuna yıkan kısa çalışma ödeneği ve ücretsiz izin yasası ile patronların imdadına koştı.

CHP’li belediye şirketleri de bu fırsatı kaçırmayanlar arasında yer aldı. Üst üste dizdikleri kolilerle reklam yapan CHP’li belediyeler, kendilerine bağlı şirketlerde kısa çalışmaya giderek belediye işçilerinin gelirlerinin yüzde 40’ının kesilmesine neden oldu. Yani sermayenin düşman kardeşleri siyaset sahnesinde kendilerine biçilen rolleri oynarken yine perde arkasında sermayenin sınıf çıkarlarında buluştu.

İdlib'de Amerikan senaryosu daha kanlı bir bölüme geçmek üzere

Rusya ile İdlib'e ilişkin Moskova anlaşması yapılmadan önce istibdad rejiminin temsilcileri "Yansın Suriye, yıkılsın İdlib, kahrolsun Esad" naralarıyla, gerekirse Şam'ın alınacağını ama mücadelenin Esad düşene kadar devam edeceğini söylüyorlardı. Suriye ordusunun ne pahasına olursa olsun son aylarda HTŞ ve ortaklarından ele geçirdiği tüm alanlardan çekilmeden, operasyonların durmayacağını, M5 ve M4 otoyollarının Suriye ordusunun kontrolünde olmasının kabul edilemeyeceğini ilân ediyorlardı. Sonuçta hem M5'in kontrolü Suriye ordusunda kaldı hem de M4 otoyolunun güvenli bir şekilde açılması işi Türkiye'ye ihale edildi. M4'ün güvenliğinin sağlanması için de Ruslarla ortak devriye yapılması karara bağlanmıştır da bölgede yaşananlar uzatmalı bir ateşkes yaşandığını gösteriyor. Bu defa Türkiye'nin S-400'le Patriot arasında salınarak şark kurnazlığı üzerine kurmaya çalıştığı dengeyi daha baştan sarsan zorlu şartlar var.

Bugün İdlib'de pozisyonlar benzer, koşullar daha zorlu!

Rusya ile Türkiye arasındaki önceki anlaşmalarda, Rus tarafı anlaşmanın gereklerinin yerine getirilmesi konusunda daha sabırlı davranıyor, uyarılarda bulunuyor ve sonunda Suriye ordusu ve ona bağlı milisler harekete geçiyordu. Operasyonlar TSK'nın sahadaki varlığı gözetilerek yapılıyor ve "hataları" minimumda tutmaya gayret ediliyordu. Ancak son İdlib operasyonunda da gördüğümüz üzere Rusya bu defa hem daha sert hem de daha uzlaşmaz bir tavır içinde. Söz konusu özellikle Türkistan İslam Partisi gibi gruplar olduğunda ise ara formüllere tamamen kapalı.

Türkiye, İdlib üzerine yapılan her anlaşmada HTŞ'nin bölgedeki varlığını sonlandıracağına dair sözler veriyor. Ancak HTŞ'nin ortadan kaldırılması bir yana örgütler defasında İdlib'deki diğer örgütler üzerindeki etkinliğini arttırıyor. Son anlaşma sonrası örgütün içinde Türkiye'yle süren mutabakatın artık geçersiz olduğu ve Türk tarafının Ruslar ve Suriye devletiyle işbirliği yaptığı için hedef alınması gerektiğini söyleyen bir kanat etkinlik gösteriyor. En son iki Türk askerinin ölümüyle sonuçlanan saldırı da, Ruslarla yapılan ortak devriyeyi engellemek için yapılan eylemler de, M4 otoyolunda açılan hendekler de HTŞ ve bağlantılı gruplar tarafından kontrol edilen bölgede gerçekleşti. HTŞ, Türk ordusunun sivillere ve Suriye devrimine saldırdığı propagandası yapmakla da kalmayıp Türk askerlerinin etrafında yaptıkları çekimlerde "kafalarını kesmeye gelmedik" diyerek alay eden videolar paylaşıyorlar. Yani artık sadece Amerika ve Rusya değil HTŞ de Türkiye'ye "tarafını seçmezsen bedelini ödersin" tehdidinde bulunuyor.

Amerikan tarafı ise Astana süreci-

nin bitirilmesi, S-400 alımından vazgeçilmesi isteğini tekrarlıyor. Türk askeri için "şehidimiz var" diyen ABD'nin, bir süredir HTŞ'yi terör listesinden çıkarma sinyali verdiği de düşünüldüğünde Amerikan senaryosunun Rusya'ya karşı TSK ve HTŞ'nin askeri birlik cephe kurmasına dayandığı görülüyor.

Amerikan piyadesi olmaya hayır!

Moskova anlaşması da daha önceki İdlib anlaşmaları gibi çatışmayla sonlanmaya mahkûm. Bugün Koronavirüsle mücadele gündemi belirlerken Suriye'deki haksız savaşı yeniden alevlendirecek hazırlıklar tüm hızıyla sürüyor. Çatışmalar başlayıp savaşa döndüğünde ortaya çıkacak ağır fatura için öne sürülecek Amerikancı, NATO'cu reçetelerin de Suriye'de yürütülecek bir vekâlet savaşının da bize bir faydası yok. Türkiye emekçilerinin de, Ortadoğu'da yaşayan diğer halkların dahaksız Amerikan savaşından çıkarı yoktur. Türkiye son operasyondaki gibi ve daha da ağır bedeller ödmeden Suriye'den çekilmeli, tekkirici mezhepçi örgütlere her türlü desteği derhâl kesmelidir.

Barolara karşı başlatılan soruşturmalar istibdadın savunmayı etkisizleştirme çabasıdır

Diyanet İşleri Başkanı Ali Erbaş'ın 24 Nisan'daki Cuma hutbesinde sarf ettiği eşcinselliğin lanetlendiğine, nikahsız yaşamın ve eşcinselliğin hastalık getirdiğine yönelik sözlerine karşı eleştirel bir açıklama yayımlayan Ankara Barosu'na soruşturma başlatıldı. Sadece Ankara Barosu'na değil, baroya destek amaçlı açıklama yayımlayan Diyarbakır ve İstanbul Baroları hakkında da soruşturma başlatıldı.

İstibdadın temsilcileri baroları hedef alan pek çok açıklamada bulundu. Erdoğan, Ankara Barosu'nun açıklamasını devlete yapılan bir saldırı olarak niteleyerek baroyu faşistlikle suçladı, Devlet Bahçeli dine vahim bir saldırı dedi. Aralarında Adalet Bakanı'nın da olduğu pek çok isim ise baronun açıklamasını kınadı. Özcesi; istibdad tüm kanallarıyla barolara karşı bir saldırı başlattı. Bu saldırı istibdadın yargıyı halkın üzerinde bir sopa olarak kullanmak için savunmayı baskı altına alma politikasının bir devamı. İstibdadın temsilcilerinin, meseleyi hukuktan çıkarıp, halkın dini duygularını istismar ederek tüm kamuoyu nezdinde tartışması ve buradan halkı kışkırtması

elbette bilinçlidir. Cumhurbaşkanlığı hükümet sistemi adını verdikleri rejimle birlikte yürütmenin sultası altına alınmak istenen yargının sacayaklarından biri olan savunmahâlâ bir ölçüde yürütmeden bağımsız davranabiliyor. Bu yüzden istibdad rejiminin temsilcileri baroları dize getirmek, bunun bir uzantısı olarak da savunma kurumunu etkisizleştirmek için mücadele vermektedir.

Diyanet İşleri, istibdad rejiminin güdümünde bu rejimin çıkarları doğrultusunda hareket etmektedir. Sadece mezhepçi açıklamalarla da değil, emekçi halkın karşısında yer alıp emek sömürüsünün meşruluğunu savunan, TOKİ'nin aldığı faize dinen caizdir diyen açıklamalarıyla da bu konumunu açıkça ortaya koymaktadır. Türkiye'nin AIDS diye yakıcı bir gündemi yoktur. Erdoğan ve iktidarı, kendisini dinin savunucusu, baroları da "İslamofobik" deyip hedef göstererek kendi iktidarının ve Diyanet'in sınıf olarak sermayenin aygıtı olduğunu gizlemeye çalışıyor. Türkiye'de işçiler Korona yüzünden ölürken, işsizlik 10 milyona doğru giderken, kısa çalışma, ücretsiz izin

diyerek zaten kıt kanaat geçinen işçiler iyice sıkıntıya düşmüşken, AIDS, eşcinsellik tehlikesi gibi gündemler icat edip tartıştırmak hangi sınıfın işine yarar? Gayet açık ki sermayenin!

Erdoğan'ın Diyanet ile devleti eş tutan açıklaması ise açıkça dini siyasete alet etmektir, laikliğe de aykırıdır. Ve laiklik de işçi sınıfının ve emekçi halkın sahip çıkması gereken bir ilkedir. Baroların susturulması, yargının daha da fazla istibdadın sopolasına dönüşmesi en çok işçi ve emekçilerin aleyhinedir. Bu gelişmeyi iş mahkemelerinin patronlar lehine verdikleri kararlardan, yıllarca davaları uzatıp işçinin hakkını gasp etmesinden görüyoruz. İşçi ve emekçiler için yargıdaki sorunlar bunlardır.

Halkın yararına olan; baroların baskı altına alınması, avukatların susturulması değil mezhepçi olan ve halkı temsil etmeyen, iktidarın ve patronların yanında dini gündem saptırmaya ve emekçi halka karşı sınıf saldırısına alet eden Diyanet İşleri Başkanlığı'nın lağvedilmesidir. Tüm kurumlarıyla halka saldıran istibdad rejimine karşı hürriyet mücadelemiz sürecektir.

Armağan Tulun

Filistin'de üç savaş

Bütün dünya Koronavirüs salgını ile boğuşuyor. İnsanlık hem virüse hem de sermayenin kâr hırsına, kapitalizme karşı savaşan işçi sınıfının mücadelesi ile hayata tutunuyor. Bir değil, iki savaş yaşanıyor. Filistin halkının yaşam mücadelesine bütün bunların yanında bir de işgalci Siyonist İsrail'e karşı verdiği savaş ekleniyor.

Gazze'de Mısır'ın da desteği ile uygulanan Siyonist İsrail ablukası, salgınla mücadele için gerekli korunma ekipmanlarından hastanelerdeki en basit tıbbi malzemelere ve solunum cihazlarına kadar en hayati ihtiyaçların karşılanmasına bile engel oluyor. Bütün dünyada uzmanlar, salgınla mücadelede salgının yayılmasının tespiti ve buna göre gerekli önlemlerin alınması için yaygın test yapılmasının önemini tekrar tekrar söylerken İsrail, testlerin Filistin halkına ulaşmasını engelliyor, test sonuçlarını işgalci politikasını meşurlaştıracak, ablukanın yarattığı bir tehdit yokmuş gibi gösterecek şekilde gerçeğe aykırı biçimde Doğu Kudüs'ün vaka sayısını düşürerek açıklıyor. Kontrolü tamamen elinde bulundurmak, Filistin halkına karşı yürüttüğü biyolojik savaşı devam ettirmek doğrultusunda gerçekleştirdiği son saldırı ise Doğu Kudüs'te Filistinlilerin yaşadığı mahallede bulunan, Koronavirüs testlerinin yapıldığı bir kliniğe baskın düzenlemek ve çalışanlarını Filistin yönetimiyle işbirliği yaptıkları gerekçesiyle tutuklamak oldu.

Nisan sonunda Türkiye, Filistin'e içinde tani kiti, tulum, maske, eldiven, koruyucu gözlük, dezenfektan gibi malzemelerin olduğu bir yardım paketi gönderdi. Filistin'e Tel Aviv üzerinden yardım gönderilirken, İsrail'e de benzer bir yardımın parası karşılığı gönderildiği açıklandı. Böylece bir kez daha, İsrail'le ticaretten geri durmadan, İsrail'in Gazze'ye uyguladığı ablukaya ve Filistin halkına dayattığı ölüm karantinasına dokunmadan, Filistin dostu görünmesini sağlayacak bir politika izlemeye çalıştı. Pek çok ilacın Gazze'ye girişine engel olan, tedavi olmak için Gazze dışına çıkması gerekenlerin çıkışına izin vermeyen, Filistin halkının en temel hijyen malzemelerine, temiz içme suyuna dahi ulaşmasına engel olarak kitlesel bir kıyımı dayatan İsrail'e dost olan, Filistin'e dost olamaz. Filistin halkının bugün salgına karşı sağlığını korumasını düşünen, en başta Gazze ablukasının kaldırılması için İsrail'e yaptırım uygular, elçisini kovar, tüm ticari ilişkilerini keser.

Filistin halkı için virüsten daha tehlikeli, daha ölümcül olan, yayılmasının engellenmesi ve yok edilmesi gereken şey, korsan İsrail devletinin kendisi. 72 yıl önce, 14 Mayıs 1948'de, o zamana kadar Filistin topraklarında yaşayan halka yönelik sistematik saldırılar gerçekleştiren Siyonistler, Britanya mandasının Filistin'den çekilmesiyle korsan devlet İsrail'in kuruluşunu ilân ettiler. Ertesi gün de, yani 15 Mayıs 1948'de, tarihe Nakba yani Büyük Felaket olarak geçen kıyım yaşandı. Siyonistler, katliamlarıyla yüzbinlerce Filistinliyi evlerinden, yurtlarından ettiler. İsrail yıkılmadıkça, Nakba da sürecektir, sadece Filistin halkı için değil, Ortadoğu halkları da tehdit altında yaşamaya devam edecek. Bugün Koronavirüsün ilacı ve aşısı yok. Ama Siyonizmden kurtulmak için yapılacaklar belli. Filistin halkı, tarihsel Filistin topraklarının her köşesinde işgal devletine karşı ilk günden beri canı pahasına direniyor. Filistin'in gerçek dostları, Filistin halkının direnişi ile dayanışma içinde tüm dünyada emperyalizme ve Siyonizme karşı mücadeleyi yükseltmeye devam ediyor. Filistin nehirden denize özgür olana, Siyonist İsrail yıkılana, emperyalizm Ortadoğu'dan defedilene kadar da devam edecek!

Tüm dünya 1 Mayıs'ta bir mücadele sahnesi haline geldi

Bu yıl işçi sınıfı tüm dünyada 1 Mayıs'ı işten çıkarmalar, sağlıksız çalışma şartları, işsizlik, ücret kayıpları, pahalılık ve daha birçok sorunla yüzleşerek karşılamak zorunda kaldı. Bunlara karşı ise fiili grevler, iş durdurular, toplu hastalık izinleri, protestolar, işgaller, oturma eylemleri ile mücadeleyi yükseltiyor.

ABD

Kapitalizmin kalbinde mücadele salgından da hızlı yayılıyor

Emperyalist kapitalist sistemin kalbi Amerika hem Koronavirüs salgını hem de işçi mücadeleleri açısından sıra dışı bir örnek haline geldi. Hastalığın çok sert biçimde vurduğu ülkenin dört bir yanında Mart ayından bu yana 160'dan fazla grev yaşandı. 1 Mayıs'ta gerçekleşen grevlerin ardından şimdi her ayın 1'inde genel grev çağrıları yapılıyor. Öte yandan faşistler, karantinanın kalkması için kapitalistlerle aynı doğrultuda eylemler yapmaya başladılar, hem de silahlı biçimde, hem de başkanın himayesinde... Patronların cephesinde durum bu iken işçiler de önlemler alınmadan çalışmamak için ellerinden geleni yapıyorlar.

1 Mayıs'ta da pek çok sektörde ve iş yerinde işçiler greve gittiler. Bunların içinde en çok ses getireni Amazon, Whole Foods, Target, Instacart, Shipt, Walmart, FedEx, McDonald's, Starbucks, Lyft gibi kapitalist devletlerde çalışan işçi bölüklerinin ülke çapında gerçekleştirdikleri grev oldu. Grevin talepleri işten çıkartmaların yasaklanması, gerektiğinde ücretli izin verilmesi, çalışanlara risk primi ödenmesi, koruyucu malzeme ve iş yerlerinde sağlık tedbirlerinin alınması şeklindeydi. Amazon'un Seattle'daki genel merkezinin beyaz yakalı çalışanlarının 500 kadarı da "hasta olarak" greve katıldılar. Böylece bir kişide hastalık görülünce evlerinden çalışmaya gönderilen beyaz yakalılar, mavi yakalıların depolarda tamamen sağlıksız koşullarda çalıştırılmasına karşı sınıf kardeşliğinin ne olduğunu göstermiş oldular. Aynı gün Kaliforniya'nın San Francisco

Para gelir gider sağlık geri gelmez

Körfezi bölgesinde ise "Wall Street için ölmeyeceğiz" sloganını da içeren dikkat çekici bir 1 Mayıs eylemi yapıldı. Çeşitli sosyalist gruplar, işçi örgütleri ve sendikaların çağıracağı eylem, özelleştirmeye karşı mücadele eden Oakland işçilerinin çalıştığı limandan başlayan araba konvoyuyla bölgede işçi eylemlerinin bulunduğu alanlara taşındı.

Et ve tavuk paketleme sanayisinde çalışan işçiler hastalığa 25 kurban verince ve bir fabrikanın 2.200 çalışanından 890'nın testi pozitif çıkınca 28 Nisan'dan itibaren 5 fabrikada greve başladılar. Sektördeki işçilerin en azından 4.400 tanesinde hastalık görüldü ve fabrikaların üçte biri kapalı durumda. Ancak başkan Trump, Savunma Üretim Yasasını devreye sokarak zorunlu iş başı kararı aldı, buna istinaden eyalet valileri de işe dönmeyenlerin atılacağını ve işsizlik maaşından da faydalanamayacağını ifade ettiler. Buna rağmen kimi yerlerde işçiler çalışma şartları hijyen kurallarına uygun değilse tekrar iş bıraktılar.

Dünyanın en büyük bisküvi fabrikası Nabisco'nun işçileri 9 Nisan'da, Boeing uçak fabrikası işçileri 20 Nisan'da, Illinois eyaletinin geri dönüşüm ve New York'un inşaat işçileri de 28 Nisan'da iş bıraktılar ve bu tarihlerden itibaren üretime devam etmiyorlar. Houston, Phoenix ve Los Angeles'ta kamyoncular ücretlerinde kesinti dayatılınca 1 Mayıs'a katılmanın yanında iş yavaşlatma eylemine de başladılar. Richmond otobüs şoförlerinin yarısı "hastayız" diyerek işe gitmediler. Salgının başından beri 15 işçinin hayatını kaybettiği ve Tofaş'ın da ortağı olan Fiat fabrikaları ile Meksika'da otomobil parçası üreten fabrikaların açılması için şirketlerin ve hükümetin ciddi bir baskı söz konusu.

Ayrıca ülke çapında 190.000 kiracı işsizlik ya da ücretsiz izinler sebebiyle ciddi gelir kayıplarına uğradıkları için kendi aralarında örgütlenerek, Nisan ayından itibaren kira ödemeyeceklerini ilân etmişti. Bu rakamın üçte biri şimdiden kira ödemeyi bıraktı.

Güney Asya

Ücretlerin gasp edilmesine ve işsizlik dayatmasına karşı mücadele

Pakistan'da USC gıda ve perakende şirketinin 4.200 mağazasında işçiler maaşlarında artış talebiyle iş bıraktılar. Bangladeş'te 800 işçinin çalıştığı iplik fabrikası işçileri 26 Nisan'da ödenmesi gereken ücretleri ödenmediği için, şeker işçileri de dört aylık maaşları için fabrikaları önünde protesto gerçekleştirdiler. Nisan başından beri 770 fabrikada çalışan on binlerce işçi, iş yerlerinin kapanmasına karşı eylem yapıyor. İşçiler hem alacaklarının ödenmesini hem de fabrikaların uygun sağlık tedbirleriyle açılmasını istiyor. Hindistan'ın Assam eyaletinde çay toplayan tarım işçileri ödenmeyen maaşları için 28 Nisan'da protesto düzenlerken, aynı gün Gujarat'ta dünyanın en büyük elmas borsasının inşaatında çalışan işçiler işi durdurdular. 26 Nisan'da da Tamil Nadu'nun temizlik işçileri iş yükleri arttığı ancak izin kullanamadıkları için etkili bir oturma eylemi yapmışlardı.

Lübnan

"Koronavirüs'ten ölmezsek açlıktan öleceğiz!"

Lübnan Komünist Partisi Beyrut'ta bir eylem gerçekleştirenken, 27 Nisan Pazartesi gününden bu yana İMF'den borç isteyen hükümete karşı gösteriler de sürdü. Polisin saldırıları sonucunda pek çok kişi gözaltına alındı ya da yaralandı. Emekçi halk haklı olarak "Koronavirüsten ölmezsek açlıktan öleceğiz" diyerek sokaklara dökülüyor.

Latin Amerika

"Açlık olunca karantina olmaz!"

Yakın zamanda halkın hükümete karşı ciddi bir mücadele verdiği ülkelerden olan Şili'de, 50 kişinin üstünde eylem yapmanın yasak olmasını bahane eden polis başkent Santiago'da bir araya gelen işçilere ve gençlere saldırdı, 57 kişiyi gözaltına aldı. Brezilya, Ekvador, Arjantin, Guatemala, Kolombiya, Kosta Rika, Peru'da yiyecek siparişi verilen mobil uygulama şirketlerinde çalışan kuryeler aynı sektörde İspanya'daki işçilerle birlikte 17 ve 22 Nisan'da uluslararası grev gerçekleştirdiler. Grevin bir sonraki dalgasına Şili ve Meksika'nın kuryelerinin de katılması bekleniyor. Arjantin'in başkenti Buenos Aires'te işsizlerin güçlü hareketi Piqueteros, Koronavirüs koşullarında dikkat çeken bir büyük protesto düzenledi. Kortejin en başındaki siyah pankart şöyle diyordu: "Açlık olunca karantina olmaz!"

Avrupa

Yasaklara rağmen işçiler meydanlarda, kuryeler bu kez kendileri için yollarda

Kitleler proleter dünya devrimi için örgütlenin

Salgın döneminde özellikle metropollerde vızır vızır çalışan kuryeler 1 Mayıs'ta Yunanistan'ın başkenti Atina'yı baştan başa turlayarak mücadele ve taleplerinin soluğunu bütün şehre hissettirdiler. İşçi sendikaları konfederasyonu GSEE genel grev

ilân etti.

20'nin üzerinde insanın bir araya gelmesinin yasak olduğu Almanya'da küçük küçük gruplar çeşitli yerlerde bir araya gelerek 1 Mayıs'ı kutladılar. Kalabalık toplanmaların yasak olduğu Avusturya'nın

başkenti Viyana'da ise 15 ayrı 1 Mayıs kutlaması yapıldı. İşten çıkarmaları ve güvencesiz çalışma şartlarını gündeme getirmek üzere Portekiz'in başkenti Lizbon'da 500 sendika üyesi bir eylem gerçekleştirdi.

Kapitalizm yıkılana kadar ya mücadele ya mücadele!

“sayılar bebelerin kundakları sayılar tabutları şehirlerin öldürülmüş öldürülecek olan sayılar yaklaşan bir şeyleri bildirir sayılar bildirir uzaklaşan bir şeyleri”
-Nâzım Hikmet

Her çağ kendi neslini yetiştiriyor. Her nesil içinden geçtiği çağın gerçeklerini yaşayarak öğreniyor. Ve tarihin her sayfasında; reva görülene boyun eğen değil, içinde yaşamak istediği ülkeye ve dünyaya varmak arzusuyla savaşan gençlerin mücadelesi yazıyor. Biz gençler, emperyalist devletlerin yanı başımızda insanların tepesine bombalar yağdırdığı, ırk-

çılığın ve mezhepçiliğin kardeşi kardeş düşman ettiği, milyarlarca insanın açlıkla boğuştuğu ve binlercesinin yaşanabilir bir hayat uğruna uluslararası denizlerde boğulduğu bir çağda yaşıyoruz.

Biz gençler, üniversiteleri karakola, fabrikaları ve iş yerlerini birer çalışma kampına, meclisi kuruluşunun 100. yılında zincire vurulmuş bir tiyatroya, memleketi dünyanın dört bir yanında terör estiren emperyalistlerin sığınacak güvenli limanına çeviren bir istibdad rejiminde yaşıyoruz.

Son dönemde ise bu yozlaşmış dünya düzeninin ne kadar aciz olduğuna, emekçi halklar için ölümcül olabileceğine, bugünümlü ve geleceğimizi nasıl karartabileceğine çarpıcı bir şekilde tanık oluyoruz. Dünyayı sarsan Koro-

navirüs salgını yüz binlerce insanın canını aldı ve hızla yayılmaya devam ediyor. Kapitalist devletlerin vaka ve ölüm sayıları birbiriyle yarışıyor. Dünyanın bütün kaynaklarını sömürerek zenginleşen emperyalistler, virüse karşı kendi ülkelerinde ne sağlık emekçilerinin ne de halkın güvenliğini sağlayabiliyor. Üç binden fazla insanın öldüğü Türkiye’de ise istibdad rejimi, halka Avrupa’yı ve ABD’yi göstererek adeta ölümlü gösterip sıtmaya razı etmeye çalışıyor. Halkın sağlığı için alınması gereken önlemler, ekonomi tahminlerinin ve maliye politikalarının süzgecinden geçiyor. Ekonomik büyümenin sayılarla ifade edildiği bu düzende, ölümler de aynı veri havuzu içerisinde sayılarla ifade ediliyor.

Kahrolsun kapitalizm! Yaşasın sosyalizm!

Zenginler evlerinde kendilerini izole ederken milyonlarca sağlık emekçisi canları pahasına Koronavirüsle mücadele ediyor. Fabrikalarda, atölyelerde milyonlarca işçi üretmeye, milyonlarca tarım işçisi tarlaları işlemeye, taşımacılar şehirlere, kuryeler insanlara malzeme götürmeye devam ediyor. Marketlerde, pazarlarda, depolarda milyonlarca işçi çalışmaya devam ediyor. Yani bu dünya işçilerin, emekçilerin elleriyle dönüyor!

İşçilerin, emekçilerin döndürdüğü dünyanın kaymağını lüks evlerinden yiyenlerin düzeni artık yürümüyor. Nâzım’ın şiirinde söylediği gibi: “sayılar yaklaşan

bir şeyleri bildiriyor.” Kapitalizmin sonu yaklaşıyor. Ancak kapitalizmi yıkmak, insanın insanı sömürmediği bir düzeni kurmak için örgütlenmek gerekiyor. Tarih bütün gençliği geleceğimiz için mücadeleye çağırıyor. Biz de bütün gençleri bu çağrıya kulak vermeye, kapitalizme karşı sosyalizm kavgasını büyütme, Türkiye’de ve dünyada işçi sınıfının ve emekçi halkın iktidar mücadelesine omuz vermeye, Devrimci İşçi Partisi’nde örgütlenmeye çağırıyoruz!

Kahrolsun kapitalizm, yaşasın devrim ve sosyalizm!

DİP’li Öğrenciler

68’in parolası: Devrime giden yolda emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı mücadeleye!

6 Mayıs 1972 günü askeri diktatörlük, 68 devrimci gençlik hareketinin üç önderini, Deniz Gezmiş’i, Yusuf Aslan’ı ve Hüseyin İnan’ı idam etti. İdam edildiklerinde Deniz ve Yusuf 25, Hüseyin 23 yaşındaydı. Bu kısa yaşamlarını, sonunda ölüm olacağını bile bile emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı devrim mücadelesine adanmışlardı. Hayatlarının son anlarına değin yürüttükleri bu mücadelede bir an bile geri adım atmadılar, ölüme giderken dahi mücadelelerini son sözlerinde haykırdılar: “Yaşasın Marksizm-Leninizmin yüce ideolojisi, kahrolsun emperyalizm, yaşasın Türk ve Kürt halklarının bağımsızlık mücadelesi, yaşasın işçiler ve köylüler!”

Üç fidan, devrimi göremeden katledildi ancak arkalarında bü-

yük bir miras bıraktılar. Bu miras ki Türkiye sosyalist hareketini parlamentarizmden koparıp devrim yoluna sokmuştur. Bu miras ki bu topraklara büyük harflerle “Kahrolsun Amerika” sloganını yazanların, 6.Filo’yu denize dökenlerin, bu toprakların dört bir yanında köylülerin mücadelesine, işçilerin grevlerine destek olanların, Hakkâri’de Zap suyu üzerinden Van’a uzanan kardeşlik köprüsünü bizzat inşa edenlerin mirasıdır. Bu miras, gençliğe üniversite sıralarına sıkışmamayı, memleketin sorunları için elini taşın altına koymayı öğretmiştir.

Üniversitelerden memleket sorunlarına: Tek yol mücadeleye!

Üniversiteler eylemlerle, kitle-

sel boykotlar ve üniversite işgalleriyle çalkalanırken 68 gençliği kampüslerde başlayan mücadeleyi sokaklara taşıdılar. Üniversitelere ve geleceklere sahip çıkan öğrenciler, memleketlerine de emekçi halka da sahip çıktılar. İçlerinde yanan devrim ateşi hedefini belirlemişti: Halkların düşmanı ABD emperyalizmi!

1968 yılında, Amerikan 6. Filosuna Gümüşsuyu yokuşunu dar ederek, binler olup NATO’ya ve emperyalizme karşı meydanları doldurdular. O gün 6. Filoyu Dolmabahçe’den denize döken 68’liler, bu yılın ertesinde, 6 Ocak 1969’da Türkiye’ye büyük emekçi olarak atanan Vietnam Savaşı’nın ünlü işkencecisi Robert Komer’in aracını ODTÜ’de ters çevirip ateşe verdiler.

68 devrimci gençliği her daim

görev başındaydı. Emperyalizme karşı mücadele ettiler, üniversitelerinden çıkıp Singer’de, Derby’de ve daha birçok iş yerinde grevci işçilere destek oldular, Ege ve Akdeniz bölgelerinde toprak işgallerine, Türkiye’nin hemen her bölgesinde ürünlerinin değerlendirilmesi ve tarımsal destek politikaları konusunda talepler formüle eden üretici köylülüğün mitinglerine katıldılar. Emekçi halkın tehdit altında olduğu her an 68 devrimcileri ellerini taşın altına koydular, mücadeleyi yükselttiler.

Kapitalizmi tarihin çöplüğüne atalım!

Kapitalist devletlerin bir virüs salgını karşısında teslim bayrağını çektiği, yüzbinlerce insanın sağlık kapasitesi yetersizliği yüzünden

hayatını kaybettiği bu günlerde, 68 devrimci gençlik hareketinin bıraktığı devrimci mirasa sahip çıkmanın, elimizi taşın altına koymanın tam vaktidir! Vakit Deniz olma vaktidir. Evde kalamayan, virüse karşı en ön cephede savaşan milyonlarca işçinin, emekçinin yanında “kavgaya hazırım” deme vaktidir. Devrimci İşçi Partili Öğrenciler olarak 6 Mayıs’ı bir anma değil mücadeleyi yükseltme günü olarak görüyoruz. Tüm gençliği Devrimci İşçi Partisi saflarında örgütlenip bu topraklarda devrim mücadelesini zafere taşımaya, kapitalizmi tarihin çöplüğüne atmaya çağırıyoruz.

1 Mayıs: İşçinin, emekçinin, evde kalamayanların, ön cephede savaşanların bayramı!

Her koşulda, her mekânda ve her şartta örgütlenmeye, mücadeleye devam!

1 Mayıs, işçi sınıfının, sermayenin düzenine karşı savaşında, tüm dünyada meydanları doldurduğu birlik, mücadele ve dayanışma günü. Ama bu yıl 1 Mayıs, tüm dünyada farklı bir anlam daha kazandı. Kapitalizmin, insanlığı kendisiyle birlikte bir yok oluşa

Devrimci İşçi Partisi, 1 Mayıs'a bulunduğu bütün alanlarda, fabrikalarda, işyerlerinde, hastanelerde, emekçi mahallelerinde, gençlik içinde, emekçi kadınların saflarında bu perspektifle hazırlandı. Evde kalamayanlar neredeyse, hayatı eve sığdıramayan ve

ğil, bazısında kapılarda ayaküstü yapılan uzun sohbetlerle ama her zaman olduğu gibi yine emekçi mahallelerinin evlerine ulaştırdı. İzmir'de Altındağ'da, İstanbul'da İkitelli'de mahalle içinde yaptıkları hoparlörlü anonslarla emekçi halkın 1 Mayıs'ını kutladı, emekçileri mücadeleye çağırdı.

Direnen işçiler daha güçlü bir şekilde mücadele alanlarına dönmeye hazırlanıyor

Sendikalaştıkları için işten atılan işçiler, virüs salgını nedeniyle, salgından sonra devam etmek üzere direniş çadırlarını kaldırarak fabrika önlerindeki direnişlerine bir süre ara vermek zorunda kaldılar. O direnişlere bugün fabrika önünde ara verilmiş olsa bile virüse karşı alınan önlemler bakımından sendikacı ve sendikasıız işyerleri arasındaki fark, bugün bu direnişlerin ne kadar haklı olduğunu bir kez daha gösteriyor. Devrimci İşçi Partisi, bir yandan herkesi bu mücadelelere sahip çıkmaya çağırdı, bir yandan da SF Trade'den Kale Pratt'a, VİP Giyim'den Cargill'e direnişçi işçileri ziyaret etti, *Gerçek* gazetesini işçilere ulaştırdı.

İşçi sınıfının okulunda dersler devam, DİP'li Öğrenciler toplum için üretmeye hazır!

DİP'li Öğrenciler'in gittiği üniversiteler, liseler derslerine ara vermişti. Ama DİP'li Öğrenciler'in kayıtlı olduğu işçi sınıfının okulu ne ara verdi ne de uzaktan eğitime geçti. İşçiler tabur tabur fabrikalara, işyerlerine sürülürken, DİP'li Öğrenciler, 1 Mayıs'ta sosyalizmin sesini işçi sınıfına daha da fazla ulaştırabilmek için tüm bu faaliyetler içinde güçlerini seferber etti. Ama daha

da önemlisi, biz toplumun sağlığı için üretmeye, bunun için fabrikalarda, atölyelerde çalışmaya hazırız diyerek öne çıktı.

İnsan hayatı uğruna mücadele yolunda sağlık çalışanları ve dünyadaki tüm ezilenlerle dayanışma içinde Uluslararası Kızıl 1 Mayıs çağrısı!

Koronavirüs salgını nedeniyle, 1 Mayıs tüm dünyada benzer ve olağanüstü koşullar altında kutlandı. Virüse ve kapitalizme karşı süren iki savaşın tüm dünyada hâkim olmasından hareketle, Kristiyan Rakovskiy Uluslararası Sosyalist Merkezi ve üye kuruluşları olarak Yunanistan'dan EEK, Rusya'dan OKP (Birleşik Komünist Partisi) ve RPK (Rusya Komünistleri Partisi), "Sovyetler Birliği" Derneği, Azerbaycan'dan Hakikat ve Fransa'dan ROR ile birlikte uluslararası bir çağrı yayınladı. Tüm işçi sınıfı partilerini, sendikaları, mahalle örgütlerini, anti-emperyalist ve ilerici odakları, salgına, kapitalist kâr sistemine ve emperyalizme karşı aynı anda karşı koymak için birleşik bir cephe inşa etmek için el ele vermeye çağırdı.

1 Mayıs gününe, işçilerin, emekçilerin, evde kalamayanların, ön cephede savaşanların damgası

sürüklediği bir kez daha ve belki de hiç olmadığı kadar açık bir şekilde ortaya çıktı. Dünya Koronavirüs salgını ile boğuşurken, insanlık, lüks evlerine kapanan bir avuç asalak karşısında ön cephede savaşan sağlık emekçilerinin elleriyle virüse karşı mücadele ediyor, sadece emeğini değil canını da ortaya koyarak üreten işçilerin, evde kalamayan milyonların sayesinde yaşama tutunuyor. Ve işçi sınıfı,

mücadele ederek hayatı var eden emekçiler neredeyse onların arasında faaliyetlerini yürüttü.

Bulunduğu fabrikalarda, salgından korunmak amacıyla gerekli tedbirlerin alınması için, ücretli izin hakkı için mücadele etti. Sanayi bölgelerini, fabrika çevrelerini, işçi servislerinin güzergâhlarını, servis duraklarını, şehir merkezlerinde toplu taşımanın en yoğun kullanıldığı bölgeleri, işçi sınıfının ve emekçilerin virüse ve kapitalizme karşı savaşının taleplerinin yazılı olduğu afişlerle, duvar gazeteleri ile, yazılamalarla donattı. Fabrika kapılarında bültenlerini, bildirimlerini, onların yanında kolonya da ikram ederek işçilere dağıttı.

Ateş hattındaki sağlık emekçilerinin talepleri için mücadele

Sağlık bir ekip işidir diyerek, hastanelerde çalışan hasta bakımından temizlik işçisine, güvenliğinden yemekhane işçisine, hemşiresinden doktoruna tüm işçi ve emekçilerin taleplerinin karşılanması amacıyla mücadele edecek hastane komitelerinin kurulması için çaba sarf etti. İçeride sağlık emekçileri, işçileri, bu mücadelenin öncülüğünü yaparken, hastanelerin çevresini ise özel hastanelerin kamulaştırılması, sağlık emekçileri için yaygın test, ücretsiz, barınma, beslenme ve ulaşım hakkı taleplerinin yazılı olduğu afişler, "Hayat için savaşan sağlık emekçilerinin 1 Mayıs'ı kutlu olsun!" yazılı pankartlar süsledi.

Sosyal mesafe emekçi mahallelerinin sıcaklığına engel olmadı

Gerçek gazetesini, bu sefer belki hepsinde evlerin içinde de-

salgından korunmak, hayatta kalmak için gerekli tedbirlerin alınmasını, tüm dünyada eylemlerle, iş bırakmalarla, grevlerle sağlıyor. Yani insanlık sadece virüse karşı değil, sermayeye, onun kâr hırsına karşı da bir varlık yokluk mücadelesi veriyor. Bu yıl 1 Mayıs her iki savaşın da öncüsü işçilerin, emekçilerin, evde kalamayanların, en ön cephede savaşanların bayramı olarak kutlandı.

Evde kalamayanlar neredeyse Devrimci İşçi Partisi orada

Sokağa çıkma yasağı koşullarında kutladığımız 1 Mayıs'ta Devrimci İşçi Partisi'nin internet üzerinden düzenlediği özel 1 Mayıs yayını ise, hayat evde değil mücadelede diyen, hayatı eve sığdıramayan, evde kalamayan işçilerin, emekçilerin sözünü söylediği bir yayın olarak gerçekleşti. Farklı sektörlerden işçiler, emekçiler 1 Mayıs özel yayını için çektiği videolarla yayına katıldı. 1 Mayıs özel yayınında, 2017 yılının sonunda 3 günlük fabrika işgali ile fabrikaya sendikayı sokan, işgal, grev, direniş diyen, sendikasına sahip çıkan, denetleyen, sözleşmede MESS dayatmasını yırtan, işten çıkartmalara, kısa çalışmaya boyun eğmeyen, ücretli izin hakkını alan, 1 Mayıs'a hakkını veren HT Solar işçilerinin işgalden 1 Mayıs 2020'ye kadar mücadelesini anlatan özel bir video da yer aldı.

İşçiler siyasete, partiye, devrime!

Devrimci İşçi Partisi, her koşulda, her şartta ve her mekânda örgütlenmeye ve mücadeleye devam edeceğiz şiarıyla 1 Mayıs'a hazırlanmıştı. Bugün de aynı şairlerle, virüse ve kapitalizme karşı iki savaşta işçi sınıfının siyasetini yükseltmek ve örgütlemek için mücadeleye devam ediyor; işçileri, emekçileri bu mücadeleyi büyütme, Devrimci İşçi Partisi saflarına çağırıyor!